

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2018/843 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 30. maja 2018

o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je glavni pravni instrument pri preprečevanju uporabe finančnega sistema Unije za pranje denarja in financiranje terorizma. Navedena direktiva, za katero je bil rok za prenos 26. junija 2017, določa učinkovit in celovit pravni okvir za obravnavo zbiranja denarnih sredstev ali premoženja za teroristične namene tako, da od držav članic zahteva, da prepoznajo, razumejo in blažijo tveganja, povezana s pranjem denarja in financiranjem terorizma.
- (2) Nedavni teroristični napadi so razkrili na novo nastajajoče trende, zlasti v zvezi z načinom, kako teroristične skupine financirajo in vodijo svoje dejavnosti. Nekatere sodobne tehnološke storitve postajajo vse bolj priljubljene kot alternativni finančni sistemi, ker ostajajo zunaj področja uporabe prava Unije ali izkoriščajo izvzeta od pravnih zahtev, ki morda niso več upravičena. Da bi sledili razvijajočim se trendom, bi se morali sprejeti nadaljnji ukrepi za zagotavljanje večje preglednosti finančnih transakcij, gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter skladov in pravnih ureditev, ki imajo podobno strukturo ali funkcije kot skladi (v nadaljnjem besedilu: podobne pravne ureditve), da bi izboljšali obstoječi preventivni okvir in se učinkoviteje borili proti financiranju terorizma. Poudariti je treba, da bi morali biti sprejeti ukrepi sorazmerni s tveganji.
- (3) Združeni narodi (ZN), Interpol in Europol poročajo o vse večjem zblizevanju organiziranega kriminala in terorizma. Povezanost organiziranega kriminala in terorizma ter povezave med kriminalnimi in terorističnimi skupinami vse bolj ogrožajo varnost Unije. Preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma je sestavni del evropske strategije za spopadanje s to grožnjo.

⁽¹⁾ UL C 459, 9.12.2016, str. 3.

⁽²⁾ UL C 34, 2.2.2017, str. 121.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 19. aprila 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. maja 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (4) Čeprav so v zadnjih letih države članice dosegle znaten napredek pri sprejemanju in izvajanju standardov Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) in pri podpori delu Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj na področju preglednosti, je jasno, da je treba še dodatno povečati splošno preglednost gospodarskega in finančnega okolja Unije. Preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma je lahko učinkovito le, če okolje ni naklonjeno storilcem kaznivih dejanj, ki iščejo zatočišče za svoje finance prek nepreglednih struktur. Poštenost finančnega sistema Unije je odvisna od preglednosti gospodarskih in drugih pravnih subjektov, skladov in podobnih pravnih ureditev. Cilj te direktive ni le odkrivanje in preiskovanje pranja denarja, ampak tudi njegovo preprečevanje. Večja preglednost ima lahko močan odvračilni učinek.
- (5) Medtem ko bi bilo treba slediti ciljem Direktive (EU) 2015/849 in bi morale biti vse spremembe navedene direktive v skladu z ukrepi Unije na področju preprečevanja terorizma in financiranja terorizma, ki se že izvajajo, bi morale takšne spremembe ustrezno upoštevati temeljno pravico do varstva osebnih podatkov ter spoštovati in uporabljati načelo sorazmernosti. V sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Evropska agenda za varnost“ je navedena potreba po ukrepih za obravnavo financiranja terorizma na bolj učinkovit in celovit način, poudarjeno pa je dejstvo, da vdor na finančne trge omogoča financiranje terorizma. V sklepah Evropskega sveta z dne 17. in 18. decembra 2015 je prav tako poudarjena potreba po takojšnjem in nadaljnjem ukrepanju proti financiranju terorizma na vseh področjih.
- (6) V sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Akcijski načrt za okrepitev boja proti financiranju terorizma“ se poudarja potreba po prilagoditvi novim grožnjam in po ustrezni spremembi Direktive (EU) 2015/849.
- (7) Ukrepi Unije bi morali tudi ustrezno odražati razvoj dogodkov in zaveze, sprejete na mednarodni ravni. Zato bi bilo treba upoštevati Resolucijo Varnostnega sveta ZN (RVSZN) 2195 (2014) o grožnjah mednarodnemu miru in varnosti oziroma RVSZN 2199(2015) ter 2253(2015) o grožnjah mednarodnemu miru in varnosti, ki jih povzročajo teroristična dejanja. Te RVSZN se ukvarjajo s povezavami med terorizmom in nadnacionalnim organiziranim kriminalom oziroma preprečevanjem dostopa terorističnih skupin do mednarodnih finančnih institucij in širjenjem okvira sankcij, da se vključi Islamsko državo v Iraku in Levantu.
- (8) Ponudniki, ki sodelujejo pri storitvah menjav med virtualnimi in fiat valutami (tj. kovanci in bankovci, ki so določeni kot zakonito plačilno sredstvo, in elektronski denar države, ki je sprejet kot sredstvo za izmenjavo v državi izdajateljici), ter ponudniki skrbniških denarnic nimajo nobene obveznosti Unije, da prepoznajo sumljive dejavnosti. Teroristične skupine imajo zato lahko možnost prenašati denar v finančni sistem Unije ali znotraj omrežij virtualnih valut s prikrievanjem prenosov oziroma po zaslugi določene stopnje anonimnosti na teh platformah. Zato je bistveno, da se razširi področje uporabe Direktive (EU) 2015/849 tako, da zajame tako ponudnike, ki sodelujejo pri storitvah menjav med virtualnimi in fiat valutami, kot tudi ponudnike skrbniških denarnic. Za preprečevanje pranja denarja in boja proti financiranju terorizma (AML/CFT) bi morali biti pristojni organi prek pooblaščenih subjektov zmožni spremljati uporabo virtualnih valut. Tako spremljanje bi zagotovilo uravnotežen in sorazmeren pristop, ki bi varoval tehnološki napredek in visoko stopnjo preglednosti, dosežene na področju alternativnih financ in socialnega podjetništva.
- (9) Anonimnost virtualnih valut omogoča njihovo potencialno zlorabo v kriminalne namene. Vključitev ponudnikov, ki sodelujejo pri storitvah menjav med virtualnimi in fiat valutami, ter ponudnikov skrbniških denarnic ne bo povsem razrešila vprašanja anonimnosti v zvezi s transakcijami z virtualnimi valutami, saj bo velik del virtualnega okolja transakcij ostal anonimen, kajti uporabniki lahko sklepajo transakcije tudi brez takih ponudnikov. Za boj proti tveganjem, povezanim z anonimnostjo, bi morale biti finančne obveščevalne enote (FIU) zmožne pridobiti informacije, ki bi jim omogočale povezovanje naslovov virtualnih valut z identiteto imetnika virtualne valute. Poleg tega bi bilo treba nadalje oceniti tudi možnost, da se uporabniki prostovoljno in sami prijavijo imenovanim organom.

- (10) Virtualnih valut ne bi smeli zamenjevati z elektronskim denarjem, kot je opredeljen v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, s širšim pojmom „denarna sredstva“, kot je opredeljen v točki 25 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, z denarno vrednostjo, shranjeno na instrumentih, ki so izvzeti, kot je določeno v točkah (k) in (l) člena 3 Direktive (EU) 2015/2366, ali z igralnimi valutami, ki se lahko uporabljajo izključno v posebnem igralniškem okolju. Čeprav se lahko virtualne valute pogosto uporabljajo kot plačilno sredstvo, pa bi se lahko uporabljale tudi za druge namene in imele širšo uporabo, kot sredstvo za izmenjavo, za naložbe, kot proizvodi, katerih namen je ohranjanje vrednosti, ali v spletnih igralnicah. Cilj te direktive je zajeti vse možne uporabe virtualnih valut.
- (11) Lokalne valute, imenovane tudi komplementarne valute, ki se uporabljajo v zelo omejenih omrežjih, kot so mesta ali regije, in imajo zelo majhno število uporabnikov, se ne bi smele šteti za virtualne valute.
- (12) Omejiti bi bilo treba poslovne odnose ali transakcije, ki vključujejo tretje države z visokim tveganjem, v primeru, ko so ugotovljene znatne pomanjkljivosti v ureditvi AML/CFT zadevnih tretjih držav, razen če se uporabijo ustrezni dodatni blažilni ukrepi ali protiukrepi. Pri obravnavi takih primerov visokega tveganja in takih poslovnih odnosov ali transakcij bi morale države članice od pooblaščenih subjektov zahtevati izvajanje ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja strank, da se ta tveganja obvladujejo in omejijo. Vsaka država članica zato na nacionalni ravni določi vrsto ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja strank v zvezi s tretjimi državami z visokim tveganjem. Različnost pristopov med državami članicami ustvarja pomanjkljivosti pri upravljanju poslovnih odnosov, ki vključujejo tretje države z visokim tveganjem, kakor jih je opredelila Komisija. Pomembno je izboljšati učinkovitost seznama tretjih držav z visokim tveganjem, ki ga je sestavila Komisija, tako da se zagotovi usklajena obravnava teh držav na ravni Unije. Ta usklajeni pristop bi se moral predvsem osredotočati na ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank, kadar se takšni ukrepi ne zahtevajo že na podlagi nacionalnega prava. V skladu z mednarodnimi obveznostmi bi morale biti državam članicam dovoljeno, da od pooblaščenih subjektov, kjer je to primerno, zahtevajo uporabo dodatnih blažilnih ukrepov, ki dopolnjujejo ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, in ob upoštevanju posebnih okoliščin poslovnih odnosov ali transakcij. Mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma lahko pozovejo k uporabi ustreznih protiukrepov za zaščito mednarodnega finančnega sistema pred obstoječimi in znatnimi tveganji v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma, ki izvirajo iz nekaterih držav.

Poleg tega bi morale države članice od pooblaščenih subjektov zahtevati uporabo dodatnih blažilnih ukrepov v zvezi s tretjimi državami z visokim tveganjem, ki jih je opredelila Komisija, tako da upoštevajo pozive za protiukrepe in priporočila, kot so tisti, ki jih je izrazila FATF, in obveznosti na podlagi mednarodnih sporazumov.

- (13) Glede na razvijajočo se naravo groženj in ranljivosti, povezanih s pranjem denarja in financiranja terorizma, bi morala Unija ob upoštevanju ocene učinkovitosti nacionalnih ureditev AML/CFT sprejeti integriran pristop k usklajevanju teh ureditev z zahtevami na ravni Unije. Za namene spremljanja pravilnosti prenosa zahtev Unije v nacionalne ureditve AML/CFT, učinkovitega izvajanja teh zahtev in zmožnosti teh ureditev za doseganje učinkovitega preventivnega okvira, bi morala Komisija svojo oceno pripraviti na podlagi nacionalnih ureditev AML/CFT, to pa ne bi smelo posegati v ocene mednarodnih organizacij in organov za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma, kot sta FATF ali Odbor strokovnjakov za ocenjevanje ukrepov proti pranju denarja in financiranju terorizma.
- (14) Predplačniške kartice za splošno rabo imajo zakonit namen in so instrument, ki prispeva k socialnemu in finančnemu vključevanju. Vendar pa se anonimne predplačniške kartice zlahka uporabljajo pri financiranju terorističnih napadov in logistike. Zato je bistveno, da se z dodatnim znižanjem omejitev in najvišjih zneskov, pri katerih pooblaščenim subjektom ni potrebno izvajati nekaterih ukrepov skrbnega preverjanja strank iz Direktive (EU) 2015/849, teroristom onemogoči to sredstvo za financiranje njihovih operacij. Zaradi tega je ob upoštevanju potreb potrošnikov pri uporabi predplačniških instrumentov za splošno rabo in ob tem, da se ne preprečuje

⁽¹⁾ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

uporabe teh instrumentov za spodbujanje socialnega in finančnega vključevanja, bistveno, da se znižajo obstoječe mejne vrednosti za anonimne predplačniške kartice za splošno rabo in da se identificirajo stranke v primeru plačilnih transakcij na daljavo, ko vsota transakcije presega 50 EUR.

- (15) Čeprav je uporaba anonimnih predplačniških kartic, izdanih v Uniji, omejena samo na ozemlje Unije, je uporaba podobnih kartic, izdanih v tretjih državah, pogosto drugačna. Zato je pomembno zagotoviti, da se anonimne predplačniške kartice, izdane zunaj Unije, lahko znotraj Unije uporabljajo le, kadar so v skladu z zahtevami, enakovrednimi tistim, ki jih določa pravo Unije. To pravilo bi bilo treba uzakoniti v popolnem skladu z obveznostmi Unije glede mednarodnega trgovanja, zlasti z določbami Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami.
- (16) FIU imajo pomembno vlogo pri odkrivanju finančnih operacij terorističnih mrež, zlasti tistih čezmejne narave, in njihovih financiranj. Finančni obveščevalni podatki lahko bistveno prispevajo k odkrivanju omogočanja terorističnih kaznivih dejanj ter mrež in shem terorističnih organizacij. Zaradi pomanjkanja predpisujočih mednarodnih standardov obstajajo pomembne razlike v funkcijah, pristojnostih in pooblastilih FIU. Države članice bi si morale prizadevati za zagotovitev učinkovitejšega in bolj usklajenega pristopa pri izvajanju finančnih preiskav v zvezi s terorizmom, tudi tistih, ki so povezane z zlorabo virtualnih valut. Sedanje razlike pa vseeno ne bi smele vplivati na dejavnost FIU, še posebej na njihovo zmožnost preventivnega analiziranja, kar zagotavlja podporo vsem organom, zadolženim za obveščevalne podatke, preiskovalne in pravosodne dejavnosti ter mednarodno sodelovanje. Pri opravljanju svojih nalog bi morale imeti FIU dostop do informacij in biti zmožne te informacije izmenjati brez ovir, vključno prek ustreznega sodelovanja z organi kazenskega pregona. V vseh primerih domnevne kriminalitete in zlasti v primerih, povezanih s financiranjem terorizma, bi moral biti pretok informacij neposreden, hiter ter brez nepotrebnega odlašanja. Zato je bistveno, da se dodatno okrepi učinkovitost in uspešnost FIU s pojasnitvijo pooblastil in sodelovanja med različnimi FIU.
- (17) FIU bi morale biti zmožne od katerega koli pooblaščenega subjekta pridobiti vse potrebne informacije o njihovih funkcijah. Njihov neomejen dostop do informacij je bistven, saj zagotavlja ustrezno sledenje tokom denarja ter zgodnje odkrivanje nezakonitih mrež in tokov. Potreba FIU po pridobitvi dodatnih informacij od pooblaščenih subjektov na podlagi suma pranja denarja ali financiranja terorizma bi lahko temeljila bodisi na predhodnem poročilu o sumljivi transakciji, predloženem FIU, bodisi na drugih sredstvih, kot so lastna analiza FIU oziroma obveščevalni podatki, ki jih priskrbijo pristojni organi, ali informacije, ki jih ima druga FIU. FIU bi morale zato v okviru svojih nalog biti zmožne pridobiti informacije od katerega koli pooblaščenega subjekta, četudi posamezni pooblaščen subjekt predhodno ni predložil poročila. To ne vključuje vsesplošnih zahtev za informacije pooblaščenim subjektom v okviru analize FIU, temveč samo zahteve za informacije, ki temeljijo na dovolj opredeljenih pogojih. FIU bi morale prav tako biti zmožne pridobiti take informacije na podlagi zahteve druge FIU v Uniji ter izmenjati informacije s FIU, ki informacije zahteva.
- (18) Namen FIU je zbiranje in analiza informacij, ki jih prejmejo, da ugotovijo povezavo med sumljivimi transakcijami in kriminalno dejavnostjo, na kateri temeljijo, da preprečijo pranje denarja in financiranje terorizma in se borijo proti njima ter da pristojnim organom posredujejo rezultate svoje analize in dodatne informacije, kadar obstajajo razlogi za sum glede pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. FIU ne bi smela neizvesti ali zavrniti izmenjave informacij z drugo FIU, na lastno pobudo ali na zahtevo, na primer zaradi neugotovljenega povezanega predhodnega kaznivega dejanja, značilnosti nacionalnega kazenskega prava in razlik med opredelitvami povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali ker ni navedbe določenih povezanih predhodnih kaznivih dejanj. Da se omogoči učinkovito širjenje informacij, bi morala FIU podobno podati svoje predhodno soglasje za posredovanje informacij pristojnim organom drugi FIU, ne glede na vrsto morebitnega povezanega predhodnega kaznivega dejanja. FIU poročajo o težavah pri izmenjavi informacij zaradi razlik med nacionalnimi opredelitvami določenih predhodnih kaznivih dejanj, kot so davčna kazniva dejanja, ki niso harmonizirana s pravom Unije. Take razlike ne bi smele ovirati vzajemne izmenjave teh informacij, njihovega posredovanja pristojnim organom in njihove uporabe, kakor je določeno v tej direktivi. FIU bi morale hitro, konstruktivno in učinkovito zagotoviti čim širše mednarodno sodelovanje s FIU tretjih držav na področju pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma v skladu s priporočili FATF in načeli skupine Egmont za izmenjavo informacij med finančnimi obveščevalnimi enotami.

- (19) Bonitetne informacije v zvezi s kreditnimi in finančnimi institucijami, kot so informacije o ustreznosti in primernosti direktorjev ter delničarjev, mehanizmi notranjega nadzora, upravljanju ali skladnosti ter obvladovanju tveganj, so pogosto nepogrešljive za ustrezní nadzor na področju AML/CFT nad temi institucijami. Podobno pa so tudi informacije v zvezi z AML/CFT pomembne za bonitetni nadzor nad temi institucijami. Zato se izmenjave zaupnih informacij in sodelovanja med pristojnimi organi na področju AML/CFT, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije, ter bonitetnimi nadzorniki ne bi smelo ovirati s pravno negotovostjo, ki se lahko pojavi zaradi izostanka jasnih določb na tem področju. Pojasnitev pravnega okvira je še toliko pomembnejša, ker bonitetni nadzor v številnih primerih izvajajo nadzorniki, ki se ne ukvarjajo s področjem AML/CFT, kot je Evropska centralna banka (ECB).
- (20) Odložen dostop FIU in drugih pristojnih organov do informacij o identiteti imetnikov bančnih in plačilnih računov ter sefov, zlasti anonimnih, ovira odkrivanje prenosov sredstev, povezanih s terorizmom. Nacionalni podatki, ki omogočajo identifikacijo bančnih in plačilnih računov ter sefov, ki pripadajo eni osebi, so razdrobljeni in zato FIU ter drugim pristojnim organom niso pravočasno dostopni. Zato je bistveno, da se v vseh državah članicah vzpostavijo centralizirani avtomatizirani mehanizmi, kot so registri ali sistemi za pridobivanje podatkov, ki bi učinkovito omogočali pravočasen dostop do informacij o identiteti imetnikov bančnih in plačilnih računov ter sefov, njihovih pooblaščenih in dejanskih lastnikov. Ko se izvajajo določbe o dostopu, je primerno uporabiti že obstoječe mehanizme, pod pogojem, da lahko nacionalne FIU takoj in nefiltrirano dostopajo do podatkov, o katerih poizvedujejo. Države članice bi morale razmisliti o vnašanju drugih informacij, ki jih štejejo za potrebne in sorazmerne za učinkovitejšo blažitev tveganja v zvezi s pranjem denarja in financiranja terorizma, v take mehanizme. FIU in pristojni organi, ki niso organi pregona, bi morali zagotoviti popolno zaupnost glede takšnih poizvedb in zahtev v zvezi z zadevnimi informacijami.
- (21) Da se zagotovi spoštovanje zasebnosti in varstvo osebnih podatkov, bi morali biti v centraliziranih avtomatiziranih mehanizmi za bančne in plačilne račune, kot so registri ali sistemi za pridobivanje podatkov, shranjeni vsaj podatki, ki so potrebni za izvajanje preiskav AML/CFT. Države članice bi morale imeti možnost določiti, katere podatke je koristno in sorazmerno zbirati, ob upoštevanju obstoječih sistemov in pravnih tradicij, da bi se omogočila smiselna identifikacija dejanskih lastnikov. Ob prenosu določb, povezanih s temi mehanizmi, bi morale države članice opredeliti obdobja hrambe, enaka obdobju hrambe dokumentacije in informacij, pridobljenih v okviru izvajanja ukrepov skrbnega preverjanja strank. Države članice bi morale imeti možnost splošnega podaljšanja obdobja hrambe na podlagi zakona, ne da bi jim bilo treba sprejemati odločitve za posamezne primere. Dodatno obdobje hrambe ne bi smelo presepati dodatnih petih let. To obdobje ne bi smelo vplivati na nacionalno pravo, ki določa drugačne zahteve glede hrambe podatkov, ki omogočajo odločitve za posamezne primere, da se olajša potek kazenskih ali upravnih postopkov. Dostop do teh mehanizmov bi moral temeljiti na potrebi po seznanitvi.
- (22) Točna identifikacija in preverjanje podatkov fizičnih in pravnih oseb sta za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma bistvenega pomena. Najnovejši tehnološki napredki na področju digitalizacije transakcij in plačil omogočajo varno identifikacijo na daljavo ali elektronsko identifikacijo. Ta sredstva za identifikacijo, kot so opredeljena v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, bi se morala upoštevati, zlasti v zvezi s priglašeni shemami elektronske identifikacije ter sredstvi za zagotavljanje čezmejnega pravnega priznavanja, ki ponujajo izjemno varna orodja in predstavljajo merilo, na podlagi katerega se lahko preverijo metode identifikacije, vzpostavljene na nacionalni ravni. Poleg tega bi se lahko upoštevali drugi postopki za varno identifikacijo na daljavo ali elektronsko identifikacijo, ki jih na nacionalni ravni urejajo, priznajo, odobrijo ali sprejmejo pristojni nacionalni organi. Kadar je primerno, bi bilo treba v postopku identifikacije upoštevati tudi priznavanje elektronskih dokumentov in storitev zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014. Pri uporabi te direktive bi bilo treba upoštevati načelo tehnološke nevtralnosti.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

- (23) Za identifikacijo politično izpostavljenih oseb v Uniji bi države članice morale izdati sezname z navedbo specifičnih funkcij, ki v skladu z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi štejejo kot pomembne javne funkcije. Države članice bi morale od vsake mednarodne organizacije, ki je akreditirana na njihovem ozemlju, zahtevati, da izda in posodablja seznam pomembnih javnih funkcij pri tej mednarodni organizaciji.
- (24) Pristop k preverjanju obstoječih strank v trenutnem okviru izhaja iz pristopa, ki temelji na oceni tveganja. Vendar pa v zvezi z večjimi tveganji pranja denarja, financiranja terorizma in povezanih predhodnih kaznivih dejanj, povezanih z določenimi posredniškimi strukturami, ta pristop morda ne omogoča pravočasnega odkrivanja in ocene tveganj. Zato je pomembno zagotoviti, da se nekatere jasno opredeljene kategorije že obstoječih strank prav tako redno spremljajo.
- (25) Od držav članic se trenutno zahteva, da zagotovijo, da gospodarski in drugi pravni subjekti, ustanovljeni na njihovem ozemlju, pridobijo ter imajo na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o svojem dejanskem lastništvu. Potreba po natančnih in posodobljenih informacijah o dejanskem lastniku je ključni dejavnik pri iskanju storilcev kaznivih dejanj, ki bi svojo identiteto sicer lahko skrili za gospodarsko strukturo. Globalno povezani finančni sistem omogoča prikrivanje in prenašanje sredstev po celem svetu in osebe, ki se ukvarjajo s pranjem denarja, financirji terorizma ter drugi storilci kaznivih dejanj to vse bolj izkoriščajo.
- (26) Potrebno bi bilo pojasniti posebni dejavnik, ki določa državo članico, ki je odgovorna za spremljanje in registracijo informacij o dejanskem lastništvu skladov in podobnih pravnih ureditev. Zaradi razlik v pravnih sistemih držav članic se nekaterih skladov in podobnih pravnih ureditev ne spremlja ali niso registrirani nikjer v Uniji. Informacije o dejanskem lastništvu skladov in podobnih pravnih ureditev se registrirajo tam, kjer imajo sedež ali kjer prebivajo skrbniki skladov in osebe z enakovrednim položajem v podobnih pravnih ureditvah. Za zagotovitev učinkovitega spremljanja in registracije informacij o dejanskem lastništvu skladov in podobnih pravnih ureditev je potrebno tudi sodelovanje med državami članicami. Povezanost registrov dejanskih lastnikov skladov in podobnih pravnih ureditev držav članic bi omogočila dostopnost teh informacij, pa tudi zagotovila, da bi se izognili večkratnim registracijam istih skladov in podobnih pravnih ureditev v Uniji.
- (27) Pravila, ki se uporabljajo za sklade in podobne pravne ureditve za dostop do informacij o njihovem dejanskem lastništvu, bi morala biti primerljiva z ustreznimi pravili, ki se uporabljajo za gospodarske in druge pravne subjekte. Zaradi velikega števila različnih vrst skladov, ki trenutno obstajajo v Uniji, ter še bolj raznovrstnih podobnih pravnih ureditev bi morale države članice sprejeti odločitev o tem, ali je sklad ali podobna pravna ureditev primerljivo podobna gospodarskim in drugim pravnim subjektom ali ne. Namen nacionalnega prava pri prenosu teh določb bi moral biti, da se prepreči uporaba skladov ali podobnih pravnih ureditev za pranje denarja, financiranje terorizma ali povezana predhodna kazniva dejanja.
- (28) Zaradi različnih značilnosti skladov in podobnih pravnih ureditev bi morale države članice imeti možnost, da v skladu z nacionalnim pravom in pravili o varstvu podatkov določijo raven preglednosti v zvezi s skladi in podobnimi pravnimi ureditvami, ki niso primerljive z gospodarskimi in drugimi pravnimi subjekti. Prisotna tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma se lahko razlikujejo glede na značilnosti vrste sklada ali podobne pravne ureditve, razumevanje teh tveganj pa se lahko sčasoma spremeni, na primer zaradi nacionalnih in nadnacionalnih ocen tveganja. Zato bi morale države članice imeti možnost zagotoviti širši dostop do informacij o dejanskem lastništvu skladov in podobnih pravnih ureditev, če je tak dostop potreben in sorazmeren ukrep glede na legitimni cilj preprečevanja uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranja terorizma. Pri določanju stopnje preglednosti informacij o dejanskem lastništvu takih skladov ali podobnih pravnih ureditev bi morale države članice ustrezno upoštevati varstvo temeljnih pravic posameznikov, zlasti pravico do zasebnosti in varstva osebnih podatkov. Dostop do informacij o dejanskem lastništvu skladov in podobnih pravnih ureditev bi bilo treba omogočiti vsem osebam, ki lahko izkažejo upravičeni interes. Dostop bi bilo treba omogočiti tudi vsem osebam, ki vložijo pisno zahtevo v zvezi s skladom ali podobno pravno ureditvijo, ki je imetnik ali lastnik nadzornega deleža

v katerem koli gospodarskem ali drugem pravnem subjektu s sedežem zunaj Unije, prek neposrednega ali posrednega lastništva, vključno z udeležbo v obliki prinosniških delnic ali prek drugačnega nadzora. Merila in pogoji za odobritev zahteve za dostop do informacij o dejanskem lastništvu skladov in podobnih pravnih ureditev bi morali biti dovolj natančni in v skladu s cilji te direktive. Države članice bi morale imeti možnost, da zavrnejo pisno zahtevo, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da ta ni v skladu s cilji te direktive.

- (29) Za zagotovitev pravne varnosti in enakih konkurenčnih pogojev je bistveno, da se jasno določi, katere pravne ureditve, vzpostavljene v Uniji, bi bilo treba šteti za podobne skladom glede na njihove funkcije ali strukturo. Zato bi bilo treba od vsake države članice zahtevati, da opredeli sklade, če jih nacionalno pravo priznava, in podobne pravne ureditve, ki se lahko ustanovijo v skladu z nacionalnim pravnim okvirom ali ustaljeno prakso in ki so po strukturi ali funkcijah podobni skladom, kot je omogočanje ločevanja ali nepovezanosti med pravnim in dejanskim lastništvom sredstev. Nato bi morale države članice Komisiji sporočiti kategorije, posredovati opis značilnosti, imena in po možnosti pravno podlago teh skladov in podobnih pravnih ureditev, da se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* in da se omogoči njihova identifikacija s strani drugih držav članic. Upoštevati bi bilo treba, da imajo lahko skladi in podobne pravne ureditve v Uniji različne pravne značilnosti. Kadar so lastnosti sklada ali podobne pravne ureditve po strukturi ali funkcijah primerljive z značilnostmi gospodarskih in drugih pravnih subjektov, bi javni dostop do informacij o dejanskem lastništvu prispeval k boju proti zlorabi skladov in podobnih pravnih ureditev, enako kot javni dostop lahko prispeva k preprečevanju zlorabe gospodarskih in drugih pravnih subjektov za pranje denarja in financiranje terorizma.
- (30) Javni dostop do informacij o dejanskem lastništvu omogoča civilni družbi, vključno s tiskom in organizacijami civilne družbe, boljši nadzor nad informacijami in prispeva k ohranjanju zaupanja v neoporečnost poslovnih transakcij in finančnega sistema. Prispeva lahko k krepitvi boja proti zlorabi gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter pravnih ureditev za namene pranja denarja ali financiranja terorizma tako, da prispeva k preiskavam in učinkuje na ugled subjektov, saj se bo vsakdo, ki bi lahko z njimi sklepal transakcije, zavedal identitete dejanskih lastnikov. Prav tako finančnim institucijam ter pristojnim organom, vključno z organi tretjih držav, ki sodelujejo v boju proti takim kršitvam, omogoča pravočasno in učinkovito dostopnost informacij. Dostop do teh informacij bi pomagal tudi pri preiskavah o pranju denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih in financiranju terorizma.
- (31) Zaupanje vlagateljev in širše javnosti v finančne trge je v veliki meri odvisno od obstoja zanesljive ureditve za razkritje dokumentov, ki zagotavlja preglednost informacij o dejanskem lastništvu in nadzornih strukturah družb. To še posebej drži za sisteme upravljanja družb, za katere je značilno koncentrirano lastništvo, kakršno je to, ki obstaja v Uniji. Po eni strani lahko veliki vlagatelji z znatnim deležem glasovalnih pravic in denarnih tokov spodbudijo dolgoročno rast in uspešnost družb. Po drugi strani pa imajo lahko obvladujoči dejanski lastniki z velikimi glasovalnimi skupinami spodbude, da preusmerijo poslovno premoženje ter priložnosti v osebno korist na škodo manjšinskih vlagateljev. Potencialno povečanje zaupanja v finančne trge bi bilo treba obravnavati kot pozitivni stranski učinek in ne kot namen povečane preglednosti, kar pomeni ustvariti okolje, za katerega je manjša verjetnost, da se bo uporabljalo za pranje denarja in financiranje terorizma.
- (32) Zaupanje vlagateljev in širše javnosti v finančne trge je v veliki meri odvisno od obstoja zanesljive ureditve za razkritje dokumentov, ki zagotavlja preglednost dejanskega lastništva in nadzornih struktur gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter nekaterih vrst skladov in podobnih pravnih ureditev. Države članice bi zato morale na dovolj dosleden in usklajen način omogočiti dostop do informacij o dejanskem lastništvu z določitvijo jasnih pravil za dostop javnosti do njih, tako da lahko tretje strani po vsej Uniji preverijo, kdo so dejanski lastniki gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter nekaterih vrst skladov in podobnih pravnih ureditev.
- (33) Države članice bi morale zato omogočiti dostop do informacij o dejanskem lastništvu gospodarskih in drugih pravnih subjektov prek osrednjih registrov, kjer se hranijo informacije o dejanskem lastništvu, na dovolj dosleden in usklajen način z določitvijo jasnega pravila javnega dostopa, da lahko tretje osebe po vsej Uniji preverijo, kdo so dejanski lastniki gospodarskih in drugih pravnih subjektov. Bistveno je, da se vzpostavi tudi usklajen pravni okvir, ki bo zagotavljal boljši dostop do informacij o dejanskem lastništvu skladov in podobnih pravnih ureditev, ko so enkrat registrirani v Uniji. Pravila, ki se uporabljajo za sklade in podobne pravne ureditve v zvezi z dostopom do informacij o dejanskem lastništvu, bi morala biti primerljiva z ustreznimi pravili, ki se uporabljajo za gospodarske in druge pravne subjekte.

- (34) V vseh primerih, tako glede gospodarskih in drugih pravnih subjektov kot tudi skladov in podobnih pravnih ureditev, bi si bilo treba prizadevati za primerno ravnovesje, zlasti med splošnim javnim interesom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter temeljnimi pravicami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Sklop podatkov, ki naj bo na voljo javnosti, bi moral biti omejen, jasno in izčrpno opredeljen ter splošne narave, da se tako omeji morebitna pristranskost do dejanskih lastnikov. Obenem pa se informacije, ki so dostopne javnosti, ne bi smele znatno razlikovati od podatkov, ki se trenutno zbirajo. Da se omeji poseganje v pravico do spoštovanja zasebnega življenja na splošno in zlasti do varstva osebnih podatkov, bi se morale te informacije večinoma nanašati na status dejanskih lastnikov gospodarskih in drugih pravnih subjektov in skladov ter podobnih pravnih ureditev in zadevati le področje gospodarske dejavnosti, na katerem dejanski lastniki delujejo. V registrih bi morali biti jasno razvidni primeri, ko je višji vodstveni uslužbenec opredeljen kot dejanski lastnik samo na podlagi položaja v službi in ne ker ima lastniški delež ali izvaja nadzor na drugačen način. V zvezi z informacijami o dejanskih lastnikih lahko države članice določijo, da se v centralni register vključijo informacije o državljanstvu, zlasti za dejanske lastnike, ki so tujci. Da bi se olajšali postopki registracije in ker bo velika večina dejanskih lastnikov državljanov države, ki vzdržuje osrednji register, lahko države članice, kjer ni navedena država, domnevajo, da je dejanski lastnik njihov državljan.
- (35) Večji pregled javnosti bo prispeval k preprečevanju zlorabe pravnih subjektov in pravnih ureditev, vključno z izogibanjem plačilu davkov. Zato je bistvenega pomena, da informacije o dejanskem lastništvu ostanejo dostopne prek nacionalnih registrov in sistema povezovanja registrov še najmanj pet let po tem, ko prenehajo razlogi za registracijo informacij o dejanskem lastništvu sklada ali podobne pravne ureditve. Države članice bi morale imeti možnost z zakonodajo zagotoviti tudi, da se obdelujejo tako informacije o dejanskem lastništvu, vključno z osebnimi podatki, ki so se sicer beležile za druge namene, če v danem primeru taka obdelava izpolnjuje cilj javnega interesa in je nujen ter sorazmeren ukrep za doseganje zakonitega cilja v demokratični družbi.
- (36) Poleg tega bi morale za cilj zagotavljanja sorazmernega in uravnoveženega pristopa in pravic do zasebnosti ter varstva osebnih podatkov države članice imeti možnost, da določijo izvzetja od razkrivanja in dostopa do informacij o dejanskem lastništvu prek registrov za primere izjemnih okoliščin, kadar bi te informacije dejanskega lastnika izpostavile nesorazmernemu tveganju prevar, ugrabitve, izsiljevanja, zlorabe položaja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja. Države članice bi morale tudi imeti možnost zahtevati spletno registracijo, da bi lahko identificirale osebe, ki zahtevajo informacije iz registra, ter plačilo pristojbine za dostop do informacij v registru.
- (37) Za povezovanje osrednjih registrov držav članic z informacijami o dejanskem lastništvu prek evropske osrednje platforme, vzpostavljene z Direktivo (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, je treba uskladiti nacionalne sisteme, ki imajo različne tehnične značilnosti. To zahteva sprejetje tehničnih ukrepov in specifikacij, v katerih je treba upoštevati razlike med registri. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za reševanje takih tehničnih in operativnih vprašanj. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu s postopkom pregleda iz člena 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. V vsakem primeru bi bilo treba sodelovanje držav članic pri delovanju celotnega sistema zagotoviti z rednim dialogom med Komisijo in predstavniki držav članic o vprašanjih, ki zadevajo delovanje sistema in njegov prihodnji razvoj.
- (38) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ se uporablja za obdelavo osebnih podatkov na podlagi te direktive. Posledično bi bilo treba ustrezno obvestiti fizične osebe, katerih osebni podatki se hranijo v nacionalnih registrih kot dejanski lastniki. Poleg tega bi morali biti na voljo le osebni podatki, ki so posodobljeni in zadevajo resnične dejanske lastnike, ti pa bi morali biti obveščeni o svojih pravicah v skladu s trenutnim pravnim okvirom Unije o varstvu podatkov, kot je določen v Uredbi (EU) 2016/679 in Direktivi (EU) 2016/680 Evropskega

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ter o postopkih, ki se uporabljajo za uresničevanje teh pravic. Da bi se preprečila zloraba informacij iz registrov in da bi se uravnotežile pravice dejanskih lastnikov, lahko države članice tudi menijo, da bi bilo primerno informacije o prosilcu ter pravno podlago za njegovo zahtevo dati na voljo dejanskemu lastniku.

- (39) Kadar bi poročanje FIU in pristojnih organov o neskladju ogrozilo tekočo preiskavo, bi morali FIU ali pristojni organi zadržati poročanje o neskladnosti do trenutka, ko razlogi, zaradi katerih ne poročajo, prenehajo obstajati. Poleg tega FIU in pristojni organi ne bi smeli poročati o kakršnem koli neskladju, kadar bi bilo to v nasprotju s katerimi koli določbami o zaupnosti v nacionalnem pravu ali bi pomenilo kaznivo dejanje razkritja informacij.
- (40) Ta direktiva ne posega v varstvo osebnih podatkov, ki jih obdelujejo pristojni organi v skladu z Direktivo (EU) 2016/680.
- (41) Dostop do informacij ter opredelitev upravičenega interesa bi moralo urejati pravo države članice, v kateri ima skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi sedež ali v kateri prebiva. Kadar skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi nima sedeža ali ne prebiva v nobeni državi članici, bi moralo dostop do informacij in opredelitev upravičenega interesa urejati pravo države članice, v kateri so v skladu z določbami te direktive registrirane informacije o dejanskem lastništvu sklada ali podobne pravne ureditve.
- (42) Države članice bi morale v svojem nacionalnem pravu opredeliti upravičen interes kot splošni pojem in tudi kot merilo za ocenjevanje informacij o dejanskem lastništvu. S temi opredelitvami zlasti ne bi smeli omejiti pojma upravičenega interesa na primere tekočih upravnih ali sodnih postopkov in bi morali omogočiti, da se po potrebi upošteva preventivno delo na področju preprečevanja pranja denarja, financiranja terorizma in s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj, ki ga opravljajo nevladne organizacije in raziskovalni novinarji. Ko bodo registri dejanskega lastništva držav članic povezani, bi moral biti nacionalni in čezmejni dostop do registra vsake države članice odobren na podlagi opredelitve upravičenega interesa države članice, v kateri so v skladu z določbami te direktive registrirane informacije o dejanskem lastništvu sklada ali podobne pravne ureditve, in sicer na podlagi odločitve, ki jo sprejmejo ustrezni organi te države članice. Države članice bi morale imeti v zvezi s svojimi registri dejanskega lastništva tudi možnost vzpostaviti mehanizme za pritožbe zoper odločitve, s katerimi je odobren ali zavrnjen dostop do informacij o dejanskem lastništvu. Da se zagotovita usklajena in učinkovita registracija in izmenjava informacij, bi morale države članice zagotoviti sodelovanje svojega organa, ki je zadolžen za register informacij o dejanskem lastništvu skladov in drugih podobnih pravnih ureditev, z ekvivalentnimi organi v drugih državah članicah, da bi se tako delile informacije o skladih in podobnih pravnih ureditvah, ki jih ureja pravo ene države članice in se upravljajo v drugi državi članici.
- (43) Za čezmejne korespondenčne odnose z respondenčnimi institucijami iz tretjih držav je značilno, da so stalni in se ponavljajo. Zato bi morale države članice pri zahtevi za sprejetje ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja strank v tem posebnem kontekstu upoštevati, da korespondenčni odnosi ne vključujejo enkratnih transakcij ali same izmenjave zmogljivosti pošiljanja sporočil. Poleg tega se lahko, ob priznavanju, da ne pomenijo vse čezmejne korespondenčne bančne storitve enake stopnje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, intenzivnost ukrepov iz te direktive določi z uporabo načel pristopa, ki temelji na tveganju, ter ne prejudicira stopnje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki ga predstavlja respondenčna finančna institucija.
- (44) Pomembno je zagotoviti, da pooblaščen subjekti pravilno izvajajo pravila o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma. V tem pogledu bi morale države članice okrepiti vlogo javnih organov, ki delujejo v vlogi pristojnih organov z določenimi odgovornostmi za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma, vključno s FIU, organi, ki imajo funkcijo preiskovanja ali pregona pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, iskanja in zasega ali zamrznitve in zaplembe sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji, organi, ki prejema poročila o čezmejnem prenosu valut in prenosljivih instrumentov, ki se glasijo na

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

prinosnika, ter organi, ki imajo odgovornosti nadzora ali spremljanja za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti pooblaščenih subjektov. Države članice bi morale okrečiti vlogo drugih ustreznih organov, tudi organov za preprečevanje korupcije in davčnih organov.

- (45) Države članice bi morale zagotoviti učinkovit in nepristranski nadzor nad vsemi pooblaščenimi subjekti, po možnosti s strani javnih organov prek ločenega in neodvisnega nacionalnega regulatorja ali nadzornika.
- (46) Storilci kaznivih dejanj nezakonito premoženjsko korist prenašajo prek številnih finančnih posrednikov, da bi se izognili razkritju. Zato je pomembno, da se kreditnim in finančnim institucijam omogoči izmenjavo informacij ne le med člani skupine, temveč tudi z drugimi kreditnimi in finančnimi institucijami, ob ustreznem upoštevanju pravil glede varstva podatkov, kot so določena v nacionalnem pravu.
- (47) Pristojni organi, ki nadzorujejo, ali pooblaščenimi subjekti ravna v skladu s to direktivo, bi morali imeti možnost sodelovati in izmenjevati zaupne informacije, ne glede na njihovo naravo ali status. Zato bi morali taki pristojni organi imeti ustrezno pravno podlago za izmenjavo zaupnih informacij, sodelovanja med pristojnimi nadzornimi organi na področju AML/CFT ter bonitetnimi nadzorniki pa ne bi smela nenamerno ovirati pravna negotovost, ki jo lahko povzroči pomanjkanje jasnih določb na tem področju. Nadzor učinkovitega izvajanja politike AML/CFT v skupini bi moral potekati v skladu z načeli in načini konsolidiranega nadzora, kot so določeni v ustreznih evropski sektorski zakonodaji.
- (48) Izmenjava informacij in zagotavljanje pomoči med pristojnimi organi držav članic sta bistvena za namene te direktive. Države članice zato ne bi smele prepovedati ali uvesti nerazumnih ali neupravičeno omejujočih pogojev za to izmenjavo informacij in zagotavljanje pomoči.
- (49) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽¹⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih uradnemu obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (50) Ker cilja te direktive, in sicer varovanja finančnega sistema s preprečevanjem, odkrivanjem in preiskovanjem pranja denarja in financiranja terorizma, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj bi bili lahko posamezni ukrepi, ki jih sprejmejo države članice za zavarovanje svojih finančnih sistemov, v neskladju z delovanjem notranjega trga ter predpisi pravne države in javnim redom Unije, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepov cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (51) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja (člen 7 Listine), pravico do varstva osebnih podatkov (člen 8 Listine) ter svobodo gospodarske pobude (člen 16 Listine).
- (52) Komisija bi morala pri pripravi poročila o oceni izvajanja te direktive skrbno upoštevati spoštovanje temeljnih pravic in načel, priznanih v Listini.
- (53) Zaradi potrebe po takojšnjem izvajanju ukrepov, sprejetih z namenom okrepitve veljavne ureditve Unije za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter zavez, ki so jih za hiter prenos Direktive (EU) 2015/849 sprejele države članice, bi se morale spremembe Direktive (EU) 2015/849 prenesti do 10. januarja 2020. Države članice bi morale do 10. januarja 2020 vzpostaviti registre dejanskega lastništva gospodarskih in drugih pravnih subjektov, za sklade in podobne pravne ureditve pa do 10. marca 2020. Osrednji registri bi morali biti povezani prek evropske osrednje platforme do 10. marca 2021. Države članice bi morale vzpostaviti centralizirane avtomatizirane mehanizme, ki bi omogočali identifikacijo imetnikov bančnih in plačilnih računov ter sefov do 10. septembra 2020.

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

- (54) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je podal mnenje 2. februarja 2017 ⁽²⁾.
- (55) Direktivo (EU) 2015/849 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive (EU) 2015/849

Direktiva (EU) 2015/849 se spremeni:

(1) v členu 2(1) se točka 3 spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) revizorje, zunanje računovodje in davčne svetovalce ter katero koli drugo osebo, ki se zaveže, da bo zagotovila bodisi neposredno bodisi prek drugih oseb, s katerimi je ta druga oseba povezana, materialno pomoč, pomoč ali svetovanje o davčnih zadevah kot glavno poslovno ali poklicno dejavnost;“

(b) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) nepremičninske zastopnike, vključno ko delujejo kot posredniki pri dajanju nepremičnin v najem, vendar le v zvezi s transakcijami, za katere znaša mesečna najemnina 10 000 EUR ali več;“

(c) dodajo se naslednje točke:

„(g) ponudnike, ki sodelujejo pri storitvah menjav med virtualnimi in fiat valutami;

(h) ponudnike skrbniških denarnic;

(i) osebe, ki trgujejo ali delujejo kot posredniki v trgovini z umetniškimi deli, vključno ko to izvajajo umetniške galerije in dražbene hiše, kadar vrednost transakcije ali vrste povezanih transakcij znaša 10 000 EUR ali več;

(j) osebe, ki hranijo umetniška dela, trgujejo ali delujejo kot posredniki v trgovini z umetniškimi deli, ko to izvajajo prostocarinska območja, kadar vrednost transakcije ali vrste povezanih transakcij znaša 10 000 EUR ali več.“

(2) člen 3 se spremeni:

(a) točka 4 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) terorističnih kaznivih dejanj, kaznivih dejanj, povezanih s teroristično skupino, in kaznivih dejanj, povezanih s terorističnimi dejavnostmi, kot so določena v naslovih II in III Direktive (EU) 2017/541 (*);

(*) Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) dejavnostih hudodelskih združb, kot so opredeljene v členu 1(1) Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ (*);

(*) Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).“;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽²⁾ UL C 85, 18.3.2017, str. 3.

(b) v točki 6 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) v primeru skladov vse naslednje osebe:

- (i) ustanovitelja oziroma ustanovitelje;
- (ii) skrbnika oziroma skrbnike;
- (iii) morebitnega zaščitnika oziroma zaščitnike;
- (iv) upravičence ali, kadar je treba posameznike, ki so upravičenci pravne ureditve ali pravnega subjekta, še ugotoviti, kategorijo oseb, v interesu katerih je bila pravna ureditev ali pravni subjekt ustanovljen oziroma v interesu katerih deluje;
- (v) vsako drugo fizično osebo, ki izvršuje končni nadzor nad skladom prek neposrednega ali posrednega lastništva ali prek drugačnega nadzora;“;

(c) točka 16 se nadomesti z naslednjim:

„(16) ‚elektronski denar‘ pomeni elektronski denar, kot je opredeljen v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES, a izključuje pojem denarne vrednosti iz člena 1(4) in (5) navedene direktive;“;

(d) dodata se naslednji točki:

„(18) ‚virtualne valute‘ pomeni digitalno obliko vrednosti, ki je ne izda ali jamči zanjo niti centralna banka niti javni organ in ki ni nujno vezana na zakonito uvedeno valuto in je brez pravnega statusa valute ali denarja, ampak jo fizične ali pravne osebe sprejemajo kot sredstvo menjave, ki se lahko elektronsko prenaša, shranjuje in izmenjuje;“;

(19) ‚ponudnik skrbniških denarnic‘ pomeni subjekt, ki zagotavlja storitve varovanja zasebnih kriptografskih ključev v imenu svojih strank, za hranjenje, shranjevanje in prenos virtualnih valut.“;

(3) člen 6 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točki (b) in (c) nadomestita z naslednjim:

„(b) tveganja, povezana z vsakim zadevnim sektorjem, vključno, kadar so na voljo, z ocenami količin opranega denarja, ki jih zagotovi Eurostat za vsakega od teh sektorjev;

(c) najbolj razširjene metode, ki jih uporabljajo storilci kaznivih dejanj za pranje nezakonito pridobljene premoženjske koristi, kadar so na voljo tudi tiste, ki se uporabljajo zlasti pri transakcijah med državami članicami in tretjimi državami, ne glede na opredelitev tretje države kot tretje države z visokim tveganjem na podlagi člena 9(2).“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija poročilo iz odstavka 1 da na voljo državam članicam in pooblaščenim subjektom za pomoč pri prepoznavanju, razumevanju, obvladovanju in blažitvi tveganja pranja denarja in financiranja terorizma ter z namenom, da bi drugi deležniki, vključno z nacionalnimi zakonodajalci, Evropskim parlamentom, evropskimi nadzornimi organi ter predstavniki FIU, bolje razumeli tveganja. Poročila se objavijo najpozneje šest mesecev po tem, ko je dano na voljo državam članicam, razen tistih elementov iz poročil, ki vsebujejo zaupne informacije.“;

(4) člen 7 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se dodata naslednji točki:

„(f) poročila o institucionalni strukturi in splošnih postopkih svoje ureditve AML/CFT, med drugim tudi o FIU, davčnih organih in tožilstvih ter dodeljenih človeških in finančnih virih, kolikor so te informacije na voljo;

(g) poročila o nacionalnih prizadevanjih in virih (delovna sila in proračun), namenjenih boju proti pranju denarja in financiranju terorizma.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice dajo rezultate svojih ocen tveganj, skupaj z njihovimi posodobitvami, na voljo Komisiji, evropskim nadzornim organom in drugim državam članicam. Druge države članice lahko po potrebi predložijo ustrezne dodatne informacije državi članici, ki izvaja oceno tveganja. Povzetek ocene je javno dostopen. Ta povzetek ne vsebuje zaupnih informacij.“;

(5) člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 64 za opredelitev tretjih držav z visokim tveganjem, pri čemer se upoštevajo strateške pomanjkljivosti, zlasti na naslednjih področjih:

(a) pravni in institucionalni okvir AML/CFT tretje države, zlasti:

(i) inkriminacija pranja denarja in financiranja terorizma;

(ii) ukrepi v zvezi s skrbnim preverjanjem strank;

(iii) zahteve v zvezi z vodenjem evidenc;

(iv) zahteve za poročanje o sumljivih transakcijah;

(v) razpoložljivost natančnih in pravočasnih informacij o dejanskem lastništvu pravnih oseb in ureditev za pristojne organe;

(b) pooblastila in postopki pristojnih organov tretje države za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki vključujejo ustrezno učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, pa tudi prakso tretje države pri sodelovanju in izmenjavi informacij s pristojnimi organi držav članic;

(c) učinkovitost sistema AML/CFT tretje države pri obravnavi tveganj pranja denarja ali financiranja terorizma.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz odstavka 2 upošteva ustrezna vrednotenja, ocene ali poročila, ki jih pripravijo mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma.“;

(6) v členu 10 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice svojim kreditnim institucijam in finančnim institucijam prepovejo vodenje anonimnih računov, anonimnih bančnih hranilnih knjižic ali anonimnih sefov. Države članice v vsakem primeru zahtevajo, da se za imetnike in upravičence obstoječih anonimnih bančnih računov, anonimnih bančnih hranilnih knjižic in anonimnih sefov uporabijo ukrepi skrbnega preverjanja strank do 10. januarja 2019, v vsakem primeru pa pred kakršno koli uporabo takšnih računov, hranilnih knjižic ali sefov.“;

(7) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) plačilnega instrumenta ni mogoče ponovno napolniti ali pa ima mesečno omejitev plačilnih transakcij v vrednosti največ 150 EUR, ki se lahko porabi le v tej državi članici;

(b) najvišji elektronsko shranjeni znesek ne presega 150 EUR;“;

(ii) drugi pododstavek se črta;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da se odstopanje iz odstavka 1 tega člena ne uporablja v primeru unovčenja gotovine ali dviga gotovine v denarni vrednosti elektronskega denarja, kadar unovčeni znesek presega 50 EUR, ali v primeru plačilnih transakcij na daljavo, kot so opredeljene v točki 6 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta (*), kadar plačani znesek presega 50 EUR na transakcijo.

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije in finančne institucije, ki delujejo kot pridobitelji, sprejemajo le plačila, opravljena z anonimnimi predplačniškimi karticami, ki so izdane v tretjih državah, kadar te kartice izpolnjujejo zahteve, ki so enakovredne tistim, določenim v odstavkih 1 in 2.

Države članice se lahko odločijo, da na svojem ozemlju ne bodo sprejele plačil, opravljenih z anonimnimi predplačniškimi karticami.“;

(8) člen 13(1) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) identifikacijo stranke in preverjanje identitete stranke na podlagi dokumentov, podatkov ali informacij, pridobljenih od zanesljivega in neodvisnega vira, vključno, kadar so na voljo, s sredstvi elektronske identifikacije, ustreznimi storitvami zaupanja, kot je opredeljeno v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ali s kakršnimi koli drugimi varnimi, daljinsko upravljanimi ali elektronskimi postopki za identifikacijo, ki jih urejajo, priznajo, odobrijo ali sprejmejo ustrezni nacionalni organi;

(*) Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).“;

(b) na koncu točke (b) se doda naslednji stavek:

„Kadar je ugotovljeno, da je dejanski lastnik na višjem vodstvenem položaju iz člena 3(6)(a)(ii), pooblaščen subjekt sprejmejo potrebne razumne ukrepe, da preverijo identiteto fizične osebe na višjem vodstvenem položaju in vodijo evidenco sprejetih ukrepov ter morebitnih težav, ki so se pojavile med postopkom preverjanja.“;

(9) člen 14 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji stavek:

„Ob začetku novega poslovnega odnosa z gospodarskim ali drugim pravnim subjektom, skladom ali pravno ureditvijo, ki je po strukturi ali funkcijah podobna skladom (v nadaljnjem besedilu: podobna pravna ureditev), za katero je treba na podlagi člena 30 ali 31 registrirati informacije o dejanskem lastništvu, pooblaščen subjekt zbira dokazila o registraciji ali izvlečke iz registra.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice zahtevajo, da pooblaščen subjekt ukrepe skrbnega preverjanja strank uporabljajo ne le za vse nove stranke, ampak v primernem času in z upoštevanjem tveganja tudi za obstoječe stranke, oziroma kadar pride do spremembe relevantnih okoliščin stranke ali kadar ima pooblaščen subjekt v zadevnem koledarskem letu zakonsko dolžnost stopiti v stik s stranko za namene pregleda morebitnih relevantnih informacij o dejanskem lastniku oziroma dejanskih lastnikih, ali če je pooblaščen subjekt imel to dolžnost v skladu z Direktivo Sveta 2011/16/EU (*).

(*) Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).“;

(10) člen 18 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V primerih iz členov 18a do 24 in drugih primerih večjega tveganja, ki jih ugotovijo države članice ali pooblaščen subjekti, države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da za ustrezno obvladovanje in blažitev navedenih tveganj uporabljajo ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da raziščejo, kolikor je to razumno mogoče, ozadje in namen vseh transakcij, ki izpolnjujejo vsaj enega od naslednjih pogojev:

- (i) so kompleksne transakcije;
- (ii) so nenavadno velike transakcije;
- (iii) se izvajajo v nenavadnem vzorcu;
- (iv) nimajo očitnega gospodarskega ali zakonitega namena.

Pooblaščen subjekti zlasti okrepijo stopnjo in naravo spremljanja poslovnega odnosa, da ugotovijo, ali so te transakcije ali dejavnosti videti sumljive.“;

(11) vstavi se naslednji člen:

„Člen 18a

1. Države članice v zvezi s poslovnimi odnosi ali transakcijami, ki vključujejo tretje države z visokim tveganjem, opredeljene na podlagi člena 9(2), od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da izvajajo vsaj naslednje ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank:

- (a) pridobivanje dodatnih informacij o stranki in dejanskem lastniku oziroma dejanskih lastnikih;
- (b) pridobivanje dodatnih informacij o predvideni naravi poslovnega odnosa;
- (c) pridobivanje informacij o viru sredstev in viru premoženja stranke ter dejanskega lastnika oziroma dejanskih lastnikov;
- (d) pridobivanje informacij o razlogih za predvidene ali opravljene transakcije;
- (e) pridobivanje dovoljenja višjega vodstva za vzpostavitev ali nadaljevanje poslovnega odnosa;
- (f) izvajanje okrepljenega spremljanja poslovnega odnosa s povečanjem pogostosti in podaljšanjem časa nadzora ter opredeljevanje transakcijskih vzorcev, ki jih je potrebno nadalje preučiti.

Države članice od pooblaščenih subjektov lahko zahtevajo, da zagotovijo, kjer je to primerno, da se prvo plačilo opravi prek računa na ime stranke pri kreditni instituciji, ki je predmet standardov skrbnega preverjanja strank, ki niso manj zanesljivi kot tisti, določeni s to direktivo.

2. Poleg ukrepov, ki so določeni v odstavku 1 in so v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije, države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, kjer je to primerno, da pri obravnavi oseb in pravnih subjektov, ki izvajajo transakcije, ki vključujejo tretje države z visokim tveganjem, opredeljene na podlagi člena 9(2), uporabijo enega ali več dodatnih blažilnih ukrepov. Te ukrepe sestavljajo en ali več od naslednjega:

- (a) uporaba dodatnih elementov okrepljenega skrbnega preverjanja;
- (b) uvedba okrepljenih ustreznih mehanizmov za poročanje ali sistematičnega poročanja o finančnih transakcijah;
- (c) omejitev poslovnih odnosov ali transakcij s fizičnimi osebami ali pravnimi subjekti iz tretjih držav z visokim tveganjem, opredeljenih na podlagi člena 9(2);

3. Poleg ukrepov iz odstavka 1 države članice v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije izvajajo, kjer je to primerno, za tretje države z visokim tveganjem, opredeljene na podlagi člena 9(2), enega ali več od naslednjih ukrepov:

- (a) zavračanje ustanovitve hčerinskih družb, podružnic ali predstavništev pooblaščenih subjektov iz zadevne države oziroma kakršno koli drugačno upoštevanje dejstva, da je zadevni pooblaščen subjekt iz države, ki nima ustreznih ureditev AML/CFT;
- (b) prepoved pooblaščenim subjektom, da ustanovijo podružnice ali predstavništva v zadevni državi, oziroma kakršno koli drugačno upoštevanje dejstva, da bi zadevne podružnice ali predstavništva obstajala v državi, ki nima ustreznih ureditev AML/CFT;
- (c) zahtevanje okrepljenega nadzorstvenega pregleda ali okrepljene zunanje revizije za podružnice in hčerinske družbe pooblaščenih subjektov, ki se nahajajo v zadevni državi;
- (d) zahtevanje okrepljene zunanje revizije za finančne skupine v zvezi s katero koli od njihovih podružnic in hčerinskih družb, ki se nahajajo v zadevni državi;
- (e) zahtevanje, da kreditne in finančne institucije pregledajo in spremenijo oziroma po potrebi prekinajo korespondenčne odnose z respondenčnimi institucijami v zadevni državi.

4. Pri sprejetju in izvajanju ukrepov iz odstavkov 2 in 3 in v zvezi s tveganji, ki jih predstavljajo posamezne tretje države, države članice po potrebi upoštevajo ustrezna vrednotenja, ocene ali poročila, ki jih pripravijo mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma.

5. Države članice Komisijo uradno obvestijo, preden sprejmejo ali pričnejo izvajati ukrepe, določene v odstavkih 2 in 3.;

(12) v členu 19 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„V zvezi s čezmejnimi korespondenčnimi odnosi, ki vsebujejo izvrševanje plačil z respondenčno institucijo iz tretje države, države članice poleg ukrepov skrbnega preverjanja strank, določenih v členu 13, od svojih kreditnih institucij in finančnih institucij zahtevajo, da na začetku novega poslovnega odnosa:“;

(13) vstavi se naslednji člen:

„Člen 20a

1. Vsaka država članica izda in posodablja seznam z natančno navedbo funkcij, ki so v skladu z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi kvalificirane kot pomembne javne funkcije za namene točke 9 člena 3. Države članice zaprosijo vsako mednarodno organizacijo, akreditirano na njihovem ozemlju, da izda in posodablja seznam pomembnih javnih funkcij v tej mednarodni organizaciji za namene točke 9 člena 3. Ti sezname se pošljejo Komisiji in se jih lahko objavi.

2. Komisija sestavi in posodablja seznam z natančno navedbo funkcij, ki so kvalificirane kot pomembne javne funkcije na ravni institucij in organov Unije. Ta seznam vključuje tudi vse funkcije, ki so lahko zaupane predstavnikom tretjih držav in mednarodnih organov, akreditiranih na ravni Unije.

3. Komisija na podlagi seznamov iz odstavkov 1 in 2 tega člena sestavi enoten seznam vseh pomembnih javnih funkcij za namene točke 9 člena 3. Ta enotni seznam se objavi.

4. Funkcije, vključene v seznam iz odstavka 3 tega člena, se obravnavajo v skladu s pogoji, določenimi v členu 41(2).“;

(14) v členu 27 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekt, h katerim se stranko napoti, sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da tretja oseba na zahtevo takoj zagotovi zadevne kopije identifikacijskih in potrditvenih podatkov, vključno, kadar so na voljo, prek sredstev elektronske identifikacije, zadevnih storitev zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014, ali z drugimi varnimi, daljinsko upravljanimi ali elektronskimi postopki za identifikacijo, ki jih urejajo, priznavajo, odobrijo ali sprejmejo ustrezni nacionalni organi.“;

(15) Člen 30 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da morajo gospodarski in drugi pravni subjekti, ustanovljeni na njihovem ozemlju, pridobiti ter imeti na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o svojem dejanskem lastništvu, vključno s podrobnostmi o deležih v lasti upravičencev. Države članice zagotovijo, da se kršitve tega člena kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi ukrepi ali sankcijami.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Države članice zahtevajo, da dejanski lastniki gospodarskih ali drugih pravnih subjektov, vključno prek delnic, glasovalnih pravic, lastniškega deleža, prinosniških delnic ali drugačnega nadzora, tem subjektom zagotovijo vse potrebne informacije, da lahko gospodarski ali drug pravni subjekt izpolnjuje zahteve iz prvega pododstavka.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zahtevajo, da so informacije, shranjene v osrednjem registru iz odstavka 3, ustrezne, natančne in posodobljene, in v ta namen vzpostavijo ustrezne mehanizme. Taki mehanizmi vključujejo zahtevo, da morajo pooblaščen subjekti in, če je to primerno in kolikor ta zahteva ne ovira po nepotrebnem opravljanja njihovih funkcij, tudi pristojni organi poročajo o vseh neskladnostih, ki jih opazijo med informacijami o dejanskem lastništvu, ki so na voljo v osrednjih registrih, in informacijami o dejanskem lastništvu, ki jih imajo na voljo sami. V primeru sporočenih neskladnosti države članice zagotovijo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi, da se pravočasno odpravijo neskladnosti in, če je to ustrezno, da se v osrednji register do takrat vključi posebna opomba.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice zagotovijo, da imajo do informacij o dejanskem lastništvu vedno dostop:

(a) pristojni organi in FIU, brez kakršnih koli omejitev;

(b) pooblaščen subjekti, in sicer v okviru skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem II;

(c) vsi člani širše javnosti.

Osebam iz točke (c) se dovoli dostop vsaj do imena, meseca in leta rojstva, države prebivališča in državljanstva dejanskega lastnika, kakor tudi do vrste in obsega deleža v lasti dejanskega lastnika.

Države članice lahko pod pogoji, ki se določijo v nacionalnem pravu, zagotavljajo dostop do dodatnih informacij, ki omogočajo identifikacijo dejanskega lastnika. Te dodatne informacije vključujejo vsaj datum rojstva ali kontaktne podatke, v skladu s pravili o varstvu podatkov.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Države članice se lahko odločijo, da omogočijo dostop do informacij, shranjenih v svojih nacionalnih registrih iz odstavka 3, pod pogojem, da se opravi spletna prijava in plačilo pristojbine, ki ne presega administrativnih stroškov omogočanja dostopa do teh informacij, vključno s stroški vzdrževanja in razvoja registra.“;

(e) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi in FIU pravočasen in neomejen dostop do vseh informacij, shranjenih v osrednjem registru iz odstavka 3, ne da bi se ob tem obvestil zadevni subjekt. Države članice omogočajo tudi pravočasen dostop pooblaščenim subjektom, kadar sprejemajo ukrepe skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem II.

Pristojni organi, ki se jim omogoči dostop do osrednjega registra iz odstavka 3, so tisti javni organi, ki imajo določene odgovornosti za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma, kot tudi davčni organi, nadzorniki pooblaščenih subjektov in organi, ki opravljajo funkcijo preiskovanja ali pregona pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, iskanja in zasega ali zamrznitve in zaplembe sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji.“;

(f) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi in FIU pristojnim organom in FIU v drugih državah članicah pravočasno in brezplačno zagotovijo informacije iz odstavkov 1 in 3.“;

(g) odstavka 9 in 10 se nadomestita z naslednjim:

„9. Države članice lahko določijo izvzetje glede dostopa iz točk (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 5 do vseh ali nekaterih informacij o dejanskem lastništvu, in sicer za vsak primer posebej ter v izjemnih okoliščinah, določenih v nacionalnem pravu, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja ali kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače poslovno nesposoben. Države članice zagotovijo, da se taka izvzetja odobrijo na podlagi podrobne ocene izjemne narave teh okoliščin. Zagotovita se pravici do upravnega pregleda odločitve o izvzetju in do učinkovitega pravnega varstva. Država članica, ki je odobrila izvzetje, objavi letne statistične podatke o številu odobrenih izvzetij in navedenih razlogih ter o teh podatkih poroča Komisiji.

Izvzetja, odobrena v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, se ne uporabljajo za kreditne institucije in finančne institucije ali za pooblaščen subjekte iz točke 3(b) člena 2(1), ki so javni uslužbenci.

10. Države članice zagotovijo, da so osrednji registri iz odstavka 3 tega člena povezani prek evropske osrednje platforme, vzpostavljene s členom 22(1) Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Povezanost osrednjih registrov držav članic s platformo se vzpostavi v skladu s tehničnimi specifikacijami in postopki, določenimi z izvedbenimi akti, ki jih sprejme Komisija v skladu s členom 24 Direktive (EU) 2017/1132 in členom 31a te direktive.

Države članice zagotovijo, da so v skladu z njihovimi nacionalnimi predpisi, ki urejajo izvajanje odstavkov 5, 5a in 6 tega člena, informacije iz odstavka 1 tega člena na voljo prek sistema povezovanja registrov, vzpostavljenega v skladu s členom 22(1) Direktive (EU) 2017/1132.

Informacije iz odstavka 1 so na voljo prek nacionalnih registrov in sistema povezovanja registrov najmanj pet let in največ deset let po tem, ko se gospodarski ali drugi pravni subjekt izbriše iz registra. Za izvajanje različnih vrst dostopa v skladu s tem členom države članice sodelujejo med seboj in s Komisijo.

(*) Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).“;

(16) člen 31 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da se ta člen uporablja za sklade in druge vrste pravnih ureditev, kot so med drugim družbe za fiduciarne posle, nekatere vrste družb Treuhand ali fideicomiso, kadar imajo take ureditve strukturo ali funkcije, ki so podobne skladom. Države članice opredelijo značilnosti, na podlagi katerih se določi, kdaj imajo pravne ureditve strukturo ali funkcije, ki so podobne skladom, v zvezi s temi pravnimi ureditvami, ki jih ureja njihovo pravo.

Vsaka država članica zahteva, da skrbniki vsakega ekspresnega sklada, ki se upravlja v tej državi članici, pridobijo in imajo na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu sklada. Te informacije vključujejo identiteto:

(a) ustanovitelja oziroma ustanoviteljev;

- (b) skrbnika oziroma skrbnikov;
- (c) morebitnega zaščitnika oziroma zaščitnikov;
- (d) upravičencev ali razreda upravičencev;
- (e) vsake druge fizične osebe, ki izvršuje dejanski nadzor nad skladom.

Države članice zagotovijo, da se kršitve tega člena kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi ukrepi ali sankcijami.“;

- (b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da skrbniki ali osebe z enakovrednim položajem v podobnih pravnih ureditvah, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena, pooblaščenim subjektom razkrijejo svoj status in jim pravočasno zagotovijo informacije iz odstavka 1 tega člena, kadar kot skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi vzpostavijo poslovni odnos ali izvedejo občasno transakcijo nad mejnimi vrednostmi iz točk (b), (c) in (d) člena 11.“;

- (c) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Države članice zahtevajo, da se informacije o dejanskem lastništvu ekspresnih skladov in podobnih pravnih ureditev iz odstavka 1 hranijo v osrednjem registru dejanskih lastnikov, ki ga vzpostavi država članica, v kateri ima skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi sedež ali v kateri prebiva.

Kadar je kraj sedeža ali prebivališča skrbnika sklada ali osebe z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi zunaj Unije, se informacije iz odstavka 1 hranijo v osrednjem registru, ki ga vzpostavi država članica, v kateri skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi vzpostavi poslovni odnos ali pridobi nepremičnino v imenu sklada ali podobne pravne ureditve.

Kadar imajo skrbniki sklada ali osebe z enakovrednimi položaji v podobni pravni ureditvi sedež oziroma prebivajo v različnih državah članicah, ali kadar skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi vzpostavi več poslovnih odnosov v imenu sklada ali podobne pravne ureditve v različnih državah članicah, se lahko dokazilo o registraciji ali izvleček informacij o dejanskem lastništvu, shranjenih v registru, ki ga vodi ena država članica, šteje za dovolj, da velja obveznost registracije za izpolnjeno.“;

- (d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da imajo do informacij o dejanskem lastništvu sklada ali podobne pravne ureditve vedno dostop:

- (a) pristojni organi in FIU, brez vsake omejitve;
- (b) pooblaščen subjekt v okviru skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem II;
- (c) vsaka fizična ali pravna oseba, ki lahko izkaže upravičen interes;
- (d) vsaka fizična ali pravna oseba, ki vloži pisni zahtevek v zvezi s skladom ali podobno pravno ureditvijo, ki ima ali je lastnik nadzornega deleža v katerem koli gospodarskem ali drugem pravnem subjektu, razen tistih iz člena 30(1), prek neposrednega ali posrednega lastništva, vključno v obliki prinosniških delnic ali prek drugačnega nadzora.

Informacije, dostopne fizičnim in pravnim osebam iz točk (c) in (d) prvega pododstavka, vsebujejo ime, mesec in leto rojstva, državo prebivališča in državljanstvo dejanskega lastnika kakor tudi vrsto in obseg deleža v lasti upravičenca.

Države članice lahko pod pogoji, ki se določijo v nacionalnem pravu, zagotavljajo dostop do dodatnih informacij, ki omogočajo identifikacijo dejanskega lastnika. Te dodatne informacije vključujejo vsaj datum rojstva ali kontaktne podatke, v skladu s pravili o varstvu podatkov. Države članice lahko dovolijo širši dostop do informacij, shranjenih v registru, v skladu s svojim nacionalnim pravom.

Pristojni organi, ki se jim omogoči dostop do osrednjega registra iz odstavka 3, so javni organi, ki imajo določene odgovornosti za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma, kot tudi davčni organi, nadzorniki pooblaščenih subjektov in organi, ki opravljajo funkcijo preiskovanja in pregona pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, iskanja in zasega ali zamrznitve in zaplembe sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji.“;

(e) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Države članice se lahko odločijo, da omogočijo dostop do informacij, shranjenih v svojih nacionalnih registrih iz odstavka 3, pod pogojem, da se opravi spletna prijava in plačilo pristojbine, ki ne presega administrativnih stroškov omogočanja dostopa do teh informacij, vključno s stroški vzdrževanja in razvoja registra.“;

(f) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice zahtevajo, da so informacije, shranjene v osrednjem registru iz odstavka 3a, ustrezne, natančne in posodobljene, in v ta namen vzpostavijo ustrezne mehanizme. Taki mehanizmi vključujejo zahtevo, da morajo pooblaščenih subjekti in, če je to primerno in kolikor ta zahteva ne ovira po nepotrebem opravljanja njihovih nalog, tudi pristojni organi poročajo o vseh neskladnostih, ki jih opazijo med informacijami o dejanskem lastništvu, ki so na voljo v osrednjih registrih, in informacijami o dejanskem lastništvu, ki jih imajo na voljo sami. V primeru sporočenih neskladnosti države članice zagotovijo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi, da se pravočasno odpravijo neskladnosti in, če je to ustrezno, da se v osrednji register do takrat vključi posebna opomba.“;

(g) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi in FIU pristojnim organom in FIU v drugih državah članicah pravočasno in brezplačno zagotovijo informacije iz odstavkov 1 in 3.“;

(h) vstavi se naslednji odstavek:

„7a. Države članice lahko določijo izvzetje glede dostopa iz točk (b), (c) in (d) prvega pododstavka odstavka 4 do vseh ali nekaterih informacij o dejanskem lastništvu, in sicer za vsak primer posebej ter v izjemnih okoliščinah, določenih v nacionalnem pravu, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja oziroma kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače poslovno nesposoben. Države članice zagotovijo, da se ta izvzetja odobrijo le na podlagi podrobne ocene izjemne narave okoliščin. Zagotovita se pravici do upravnega pregleda odločitve o izvzetju in do učinkovitega pravnega varstva. Država članica, ki je odobrila izvzetje, objavi letne statistične podatke o številu odobrenih izvzetij in navedenih razlogih ter o teh podatkih poroča Komisiji.

Izvzetja, odobrena v skladu s prvim pododstavkom, se ne uporabljajo za kreditne institucije in finančne institucije ter za pooblaščen subjekte iz točke 3(b) člena 2(1), ki so javni uslužbenci.

Kadar se država članica odloči za izvzetje v skladu s prvim pododstavkom, pri tem pristojnim organom in FIU ne omejuje dostopa do informacij.“;

(i) odstavek 8 se črta;

(j) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Države članice zagotovijo, da so osrednji registri iz odstavka 3a tega člena povezani prek evropske osrednje platforme, vzpostavljene s členom 22(1) Direktive (EU) 2017/1132. Povezanost osrednjih registrov držav članic s platformo se vzpostavi v skladu s tehničnimi specifikacijami in postopki, opredeljenimi z izvedbenimi akti, ki jih je Komisija sprejela v skladu s členom 24 Direktive (EU) 2017/1132 in členom 31a te direktive.

Države članice zagotovijo, da so v skladu z njihovimi nacionalnimi predpisi, ki urejajo izvajanje odstavkov 4 in 5 tega člena, informacije iz odstavka 1 tega člena na voljo prek sistema povezovanja registrov, vzpostavljenega s členom 22(2) Direktive (EU) 2017/1132.

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so prek njihovih nacionalnih registrov in sistema povezovanja registrov, na voljo le informacije iz odstavka 1, ki so posodobljene ter zadevajo resnično dejansko lastništvo, ter da bo dostop do teh informacij v skladu s pravili o varstvu podatkov.

Informacije iz odstavka 1 ostanejo dostopne prek nacionalnih registrov in sistema povezovanja registrov najmanj pet let in največ deset let po tem, ko prenehajo obstajati razlogi za registracijo informacij o dejanskem lastništvu iz odstavka 3a. Za izvajanje različnih vrst dostopa v skladu z odstavkoma 4 in 4a države članice sodelujejo s Komisijo.“;

(k) doda se naslednji odstavek:

„10. Države članice do 10. julija 2019 Komisijo uradno obvestijo o kategorijah, opisu značilnosti in imenih skladov in podobnih pravnih ureditev iz odstavka 1, kjer je to primerno, pa tudi o njihovi pravni podlagi. Komisija do 10. septembra 2019 v *Uradnem listu Evropske unije* objavi konsolidirani seznam takšnih skladov in podobnih pravnih ureditev.

Komisija do 26. junija 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo z oceno, ali so bili vsi skladi in podobne pravne ureditve iz odstavka 1, ki jih ureja pravo držav članic, ustrezno opredeljeni in ali zanje veljajo obveznosti, kot so določene v tej direktivi. Kadar je to primerno, Komisija na podlagi ugotovitev iz tega poročila ustrezno ukrepa.“;

(17) vstavi se naslednji člen:

„Člen 31a

Izvedbeni akti

Po potrebi Komisija poleg izvedbenih aktov, ki jih sprejme v skladu s členom 24 Direktive (EU) 2017/1132 in v skladu s področjem uporabe členov 30 in 31 te direktive, z izvedbenimi akti sprejme tehnične specifikacije in postopke, potrebne za povezanost osrednjih registrov držav članic, kot je navedeno v členu 30(10) in členu 31(9), glede:

- (a) tehničnih specifikacij, v katerih se opredelijo tehnični podatki, ki jih platforma potrebuje za izvajanje svojih nalog, ter načini shranjevanja, uporabe in varstva takšnih podatkov;
- (b) skupnih meril, v skladu s katerimi so informacije o dejanskem lastništvu na voljo prek sistema povezovanja registrov, odvisno od ravni dostopa, ki ga odobrijo države članice;
- (c) tehničnih podrobnosti o tem, kako je treba dati na voljo informacije o dejanskih lastnikih;
- (d) tehničnih pogojev glede razpoložljivosti storitev, ki jih omogoča sistem povezovanja registrov;
- (e) tehničnih načinov, kako naj se izvajajo različne vrste dostopa do informacij o dejanskem lastništvu na podlagi člena 30(5) in člena 31(4);
- (f) načinov plačila, kadar je za dostop do informacij o dejanskem lastništvu treba plačati pristojbino v skladu s členom 30(5a) in členom 31(4a), ob upoštevanju razpoložljivih možnosti plačila, kot so plačilne transakcije na daljavo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 64a(2).

Komisija si v svojih izvedbenih aktih prizadeva za ponovno uporabo preizkušene tehnologije in obstoječih praks. Komisija zagotovi, da sistemi, ki jih je treba razviti, ne povzročijo več stroškov, kot je nujno potrebno za izvajanje te direktive. Za izvedbene akte Komisije sta značilni preglednost ter izmenjava izkušenj in informacij med Komisijo in državami članicami.“;

(18) v členu 32 se doda se naslednji odstavek:

„9. Brez poseganja v člen 34(2) je v okviru svojih funkcij vsaka FIU zmožna od katerega koli pooblaščenega subjekta zahtevati, pridobiti in uporabiti informacije za namene, določene v odstavku 1 tega člena, četudi ni bilo predhodno predloženo sporočilo na podlagi člena 33(1)(a) ali člena 34(1).“;

(19) vstavi se naslednji člen:

„Člen 32a

1. Države članice uvedejo centralizirane avtomatizirane mehanizme, kot so osrednji registri ali osrednji elektronski sistemi za pridobivanje podatkov, ki omogočajo pravočasno identifikacijo katere koli fizične ali pravne osebe, ki ima ali obvladuje plačilne račune, bančne račune, identificirane s številko IBAN, kot je opredeljeno v Uredbi (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (*), in sefe pri kreditni ustanovi na njihovem ozemlju. Države članice Komisijo uradno obvestijo o značilnostih teh nacionalnih mehanizmov.

2. Države članice zagotovijo, da so informacije, shranjene v centraliziranih mehanizmih iz odstavka 1 tega člena, nemudoma in nefiltrirano neposredno dostopne nacionalnim FIU. Informacije so dostopne tudi pristojnim nacionalnim organom za izpolnjevanje njihovih obveznosti iz te direktive. Države članice zagotovijo, da je v skladu s členom 53 vsaka FIU zmožna vsaki drugi FIU pravočasno zagotoviti informacije, shranjene v centraliziranih mehanizmih iz odstavka 1 tega člena.

3. Naslednje informacije so dostopne in jih je možno poiskati prek centraliziranih mehanizmov iz odstavka 1:

— za *stranko-imetnika računa in katero koli osebo, ki deluje v imenu stranke*: ime in bodisi drugi identifikacijski podatki, ki jih zahtevajo nacionalne določbe, s katerimi se prenese točko (a) člena 13(1), bodisi edinstvena identifikacijska številka;

— za *dejanskega lastnika stranke-imetnika računa*: ime in bodisi drugi identifikacijski podatki, ki jih zahtevajo nacionalne določbe, s katerimi se prenese točko (b) člena 13(1), bodisi edinstvena identifikacijska številka;

— za *bančni ali plačilni račun*: številka IBAN ter datum odprtja in zaprtja računa;

— za *sef*: ime najemnika in bodisi drugi identifikacijski podatki, ki jih zahtevajo bodisi nacionalne določbe, s katerimi se prenese člen 13(1), bodisi edinstvena identifikacijska številka, ter trajanje najema.

4. Države članice lahko tudi za druge informacije, za katere se šteje, da jih FIU in pristojni organi nujno potrebujejo za izpolnjevanje svojih obveznosti v skladu s to direktivo, zahtevajo, da so dostopne in da jih je možno poiskati prek centraliziranih mehanizmov.

5. Komisija do 26. junija 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o oceni pogojev ter tehničnih specifikacij in postopkov za zagotavljanje varnega in učinkovitega povezovanja centraliziranih avtomatiziranih mehanizmov. Kadar je primerno, to poročilo spremlja zakonodajni predlog.

(*) Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).“;

(20) vstavi se naslednji člen:

„Člen 32b

1. Države članice omogočijo FIU in pristojnim organom dostop do informacij, ki omogočajo pravočasno identifikacijo katere koli fizične ali pravne osebe, ki je lastnica nepremičnine, vključno prek registrov ali elektronskih sistemov za pridobivanje podatkov, kadar so ti registri ali sistemi na voljo.

2. Komisija do 31. decembra 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni potrebo in sorazmernost glede harmonizacije informacij v registrih, pa tudi potrebo po povezanosti teh registrov. Kadar je primerno, to poročilo spremlja zakonodajni predlog.“;

(21) v členu 33(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) FIU na njeno zahtevo neposredno posredujejo vse potrebne informacije.“;

(22) v členu 34 se doda naslednji odstavek:

„3. Samoregulativni organi, ki jih določijo države članice, objavijo letno poročilo, ki vsebuje informacije o:

(a) ukrepih, sprejetih v skladu s členi 58, 59 in 60;

(b) številu prejetih poročil o kršitvah iz člena 61, kadar je to primerno;

(c) številu poročil, ki jih je prejel samoregulativni organ iz odstavka 1, in številu poročil, ki jih je samoregulativni organ posredoval FIU, kadar je to primerno;

(d) kadar je to primerno, številu in opisu ukrepov, izvedenih v skladu s členoma 47 in 48 za preverjanje, ali pooblaščen subjekt izpolnjuje svoje obveznosti iz:

(i) členov 10 do 24 (skrbno preverjanje strank);

(ii) členov 33, 34 in 35 (poročanje o sumljivih transakcijah);

(iii) člena 40 (vodenje evidenc) in

(iv) členov 45 in 46 (notranji nadzor).“;

(23) člen 38 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 38

1. Države članice zagotovijo, da se posamezniki, vključno z zaposlenimi pri pooblaščenem subjektu in njegovimi predstavniki, ki o sumu pranja denarja ali financiranju terorizma poročajo interno ali neposredno FIU, pravno zaščitijo pred izpostavljenostjo grožnjam, povračilnim ukrepom ali drugim sovražnim dejanjem, zlasti pa pred negativnimi ali diskriminatornimi ukrepi na delovnem mestu.

2. Države članice zagotovijo, da lahko posamezniki, ki so izpostavljeni grožnjam, povračilnim ukrepom, sovražnim dejanjem ali negativnim ali diskriminatornim ukrepom na delovnem mestu, ker so o sumu pranja denarja ali financiranju terorizma poročali interno ali neposredno FIU, varno vložijo pritožbo pri ustreznih pristojnih organih. Brez poseganja v zaupnost informacij, ki jih pridobi FIU, države članice tudi zagotovijo, da imajo taki posamezniki pravico do učinkovitega pravnega sredstva za zaščito svojih pravic na podlagi tega odstavka.“;

(24) v členu 39 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Prepoved iz odstavka 1 tega člena ne preprečuje razkritja med kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami iz držav članic pod pogojem, da pripadajo isti skupini, ali med temi institucijami in njihovimi podružnicami in hčerinskimi družbami v večinski lasti s sedežem v tretjih državah pod pogojem, da te podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v celoti spoštujejo politike in postopke na ravni skupine, vključno s postopki za izmenjavo informacij v okviru skupine v skladu s členom 45, ter da politike in postopki na ravni skupine izpolnjujejo zahteve iz te direktive.“;

(25) v členu 40 se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) pri skrbnem preverjanju strank kopije dokumentov in informacije, ki so potrebne za izpolnjevanje zahtev skrbnega preverjanja strank, določenih v poglavju II, vključno z, kadar so na voljo, informacijami, pridobljenimi prek sredstev elektronske identifikacije, zadevnih storitev zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014, ali z drugimi varnimi, daljinsko upravljanimi ali elektronskimi postopki za identifikacijo, ki jih urejajo, priznavajo, odobrijo ali sprejmejo ustrezní nacionalni organi, in sicer pet let po zaključku poslovnega odnosa s stranko ali po datumu izvedbe občasne transakcije.“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Obdobje hrambe iz tega odstavka, vključno z obdobjem nadaljnje hrambe, ki ne presega petih dodatnih let, prav tako velja za podatke, dostopne prek centraliziranih mehanizmov iz člena 32a.“;

(26) člen 43 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 43

Obdelava osebnih podatkov na podlagi te direktive za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma iz člena 1 se šteje za zadevo v javnem interesu v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).“;

(27) člen 44 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 44

1. Države članice za namene prispevanja k pripravi ocene tveganja na podlagi člena 7 zagotovijo, da so z zbiranjem celovitih statističnih podatkov o zadevah, pomembnih za učinkovitost njihovih sistemov boja proti pranju denarja ali financiranju terorizma, sposobne preverjati učinkovitost teh sistemov.

2. Statistični podatki iz odstavka 1 vključujejo:

(a) podatke o velikosti in pomembnosti različnih sektorjev, ki spadajo na področje uporabe te direktive, vključno s številom fizičnih oseb in subjektov ter gospodarsko pomembnostjo posameznega sektorja;

(b) podatke o poročevalnih, preiskovalnih in sodnih fazah nacionalne ureditve AML/CFT, vključno s številom poročil o sumljivih transakcijah, posredovanih FIU, nadaljnjim ukrepanjem na podlagi teh poročil ter vsako leto podatki o številu preiskovanih primerov, številu preganjanih oseb, številu oseb, obsojenih kaznivega dejanja pranja denarja ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, vrsti predhodnega kaznivega dejanja, kadar je takšna informacija na voljo, in vrednosti zamrznjenega, zaseženega ali odvzetega premoženja v eurih;

(c) če so na voljo, podatke z navedbo števila in odstotka poročil, na podlagi katerih je bila uvedena nadaljnja preiskava, pri čemer se pooblaščenim subjektom pripravi letno poročilo, v katerem se podrobno opiše uporabnost in nadaljnje ukrepanje na podlagi poročil, ki so jih pripravili;

(d) podatke v zvezi s številom čezmejnih zahtev po informacijah, ki jih je podala, prejela, zavrnila in nanje deloma ali v celoti odgovorila FIU, razčlenjene po državi nasprotne stranke;

(e) človeške vire, dodeljene pristojnim organom, odgovornim za nadzor AML/CFT, ter človeške vire, dodeljene FIU za izpolnjevanje nalog, določenih v členu 32;

(f) število nadzornih ukrepov na kraju samem in na daljavo, število ugotovljenih kršitev na podlagi nadzornih ukrepov in sankcije/upravne ukrepe, ki so jih uporabili nadzorni organi.

3. Države članice zagotovijo, da je vsako leto objavljen konsolidiran pregled njihovih statističnih podatkov.

4. Države članice vsako leto Komisiji posredujejo statistične podatke iz odstavka 2. Komisija objavi letno poročilo s povzetkom in razlago statističnih podatkov iz odstavka 2, ki je na voljo na spletnem mestu Komisije.“;

(28) v členu 45 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice in evropski nadzorni organi se medsebojno obveščajo o primerih, v katerih pravo tretje države ne dovoljuje izvajanja politik in postopkov, zahtevanih na podlagi odstavka 1. V takšnih primerih se lahko usklajeno ukrepa, da se doseže rešitev. Pri ocenjevanju, katere tretje države ne dovoljujejo izvajanja politik in postopkov, zahtevanih na podlagi odstavka 1, države članice in evropski nadzorni organi upoštevajo morebitne pravne omejitve, ki bi lahko ovirale pravilno izvajanje teh politik in postopkov, vključno s tajnostjo, varstvom podatkov in drugimi ovirami, ki omejujejo izmenjavo informacij, ki bi lahko bile pomembne za ta namen.“;

(29) v členu 47 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da so ponudniki storitev menjav med virtualnimi in fiat valutami ter ponudniki skrbniških denarnic registrirani, da menjalnice, družbe, ki unovčujejo čeke, ter izvajalci storitev za sklade ali družbe pridobijo licenco ali so registrirani ter da so regulirani tudi ponudniki storitev iger na srečo.“;

(30) člen 48 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Da bi olajšali in spodbudili učinkovito sodelovanje in zlasti izmenjavo informacij, države članice sporočijo Komisiji seznam pristojnih organov pooblaščenih subjektov, navedenih v členu 2(1), vključno z njihovimi kontaktnimi podatki. Države članice zagotovijo, da so informacije, predložene Komisiji, vedno posodobljene.“

Komisija objavi register teh organov in njihove kontaktne podatke na svojem spletnem mestu. Organi iz registra v okviru svojih pristojnosti delujejo kot kontaktne točke za ekvivalentne pristojne organe drugih držav članic. Finančni nadzorni organi držav članic so kontaktne točke za evropske nadzorne organe.

Da se zagotovi ustrezno izvrševanje te direktive, države članice zahtevajo, da se nad vsemi pooblaščenimi subjekti izvaja ustrezen nadzor, vključno s pristojnostjo za izvajanje nadzora na kraju samem in na daljavo ter sprejmejo ustrezne in sorazmerne upravne ukrepe za odpravo morebitnih kršitev.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi ustrezna pooblastila, vključno s pristojnostjo, da zahtevajo vse informacije, pomembne za spremljanje skladnosti s predpisi, in izvajajo preglede, ter imajo ustrezne finančne, človeške in tehnične vire za opravljanje svojih nalog. Države članice zagotovijo, da ima osebje teh organov visoko integriteto in da je ustrezno usposobljeno ter da ohranja visoko raven poklicnih standardov, vključno s standardi zaupnosti, varstva podatkov ter obravnavanja nasprotij interesov.“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice, v kateri pooblaščen subjekt upravlja podjetje, nadzorujejo, da ta podjetja spoštujejo nacionalne določbe navedene države članice, ki prenašajo to direktivo.“

V primeru kreditnih in finančnih institucij, ki so del skupine, države članice zagotovijo, da organi države članice, v kateri ima sedež nadrejeno podjetje, za namene iz prvega pododstavka sodelujejo s pristojnimi organi držav članic, kjer imajo sedež podjetja, ki so del skupine.

Nadzor iz prvega pododstavka tega pododstavka lahko v primeru podjetij iz člena 45(9) vključuje sprejetje ustreznih in sorazmernih ukrepov za obravnavanje resnih pomanjkljivosti, ki jih je treba takoj odpraviti. Ti ukrepi so začasni in prenehajo, ko se ugotovljene pomanjkljivosti odpravijo, vključno s pomočjo pristojnih organov matične države članice pooblaščenega subjekta ali v sodelovanju z njimi, v skladu s členom 45(2).“;

(d) v odstavku 5 se doda naslednji pododstavek:

„V primeru kreditnih in finančnih institucij, ki so del skupine, države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice, v kateri ima sedež nadrejeno podjetje, nadzirajo učinkovito izvajanje politik in postopkov na ravni skupine iz člena 45(1). V ta namen države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež kreditne in finančne institucije, ki so del skupine, sodelujejo s pristojnimi organi države članice, v kateri ima sedež nadrejeno podjetje.“;

(31) člen 49 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 49

Države članice zagotovijo, da imajo oblikovalci politike, FIU, nadzorni organi in drugi pristojni organi, ki sodelujejo pri AML/CFT, ter davčni organi in organi kazenskega pregona, ko delujejo v okviru področja uporabe te direktive, učinkovite mehanizme, ki jim omogočajo sodelovanje in usklajevanje na domači ravni glede razvoja in izvajanja politik in dejavnosti za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, tudi zaradi izpolnjevanja obveznosti iz člena 7.“;

(32) v oddelku 3 poglavja VI se vstavi naslednji pododdelek:

„Pododdelek IIa

Sodelovanje med pristojnimi organi držav članic

Člen 50a

Države članice ne prepovedo ali uvedejo nerazumnih ali neupravičeno omejujočih pogojev za izmenjavo informacij ali pomoč med pristojnimi organi za namene te direktive. Države članice zlasti zagotovijo, da pristojni organi ne zavračajo prošenj za pomoč na podlagi dejstva, da:

- (a) se prošnja nanaša tudi na davčne zadeve;
- (b) nacionalno pravo od pooblaščenih subjektov zahteva varovanje tajnosti ali zaupnosti, razen v tistih primerih, kadar so zadevne iskane informacije zaščitene s poklicno tajnostjo ali zaupnostjo, kot je opisano v členu 34(2);
- (c) v zaproseni državi članici poteka poizvedovanje, preiskava ali postopek, razen če bi pomoč ovirala to poizvedovanje, preiskavo ali postopek;
- (d) je narava ali status ekvivalentnega pristojnega organa, ki vlaga prošnjo, drugačna od narave ali statusa zaprosenega pristojnega organa.“;

(33) člen 53 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da si FIU na lastno pobudo ali na zahtevo izmenjujejo vse informacije, ki bi lahko bile pomembne za obdelavo ali analizo informacij s strani FIU, povezanih s pranjem denarja ali financiranjem terorizma in fizično ali pravno osebo, ki sodeluje pri takšnih transakcijah, ne glede na vrsto povezanih predhodnih dejanj in tudi če vrsta povezanih predhodnih kaznivih dejanj v trenutku izmenjave ni opredeljena.“;

(b) v drugem pododstavku odstavka 2 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Ta FIU pridobi informacije v skladu s členom 33(1) in nemudoma posreduje odgovore.“;

(34) v členu 54 se doda naslednji pododstavek:

„Države članice zagotovijo, da FIU imenujejo vsaj eno kontaktno osebo ali točko, ki bo pristojna za prejetje zahtev po informacijah FIU iz drugih držav članic“;

(35) v členu 55 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da FIU, ki prejme zahtevo za predhodno soglasje za posredovanje informacij, to soglasje pristojnim organom izda hitro in v čim večjem obsegu, ne glede na vrsto povezanega predhodnega kaznivega dejanja. Zaprošena FIU svojega soglasja za takšno posredovanje ne zavrne, razen če je to zunaj področja

uporabe njenih določb AML/CFT ali bi to lahko vodilo do oviranja preiskave ali bi bilo kako drugače v nasprotju s temeljnimi načeli nacionalnega prava te države članice. Vsaka takšna zavrnitev izdaje soglasja se ustrezno pojasni. Te izjeme se opredelijo tako, da se preprečijo zlorabe in neupravičeno omejevanje posredovanja informacij pristojnim organom.“;

(36) člen 57 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 57

Razlike pri opredelitvah nacionalnega prava pojma predhodnih kaznivih dejanj iz točke 4 člena 3 ne ovirajo sposobnosti FIU, da zagotovijo pomoč drugi FIU, in ne omejujejo izmenjave, širjenja in uporabe informacij v skladu s členi 53, 54 in 55.“;

(37) v oddelku 3 poglavja VI se doda naslednji pododdelek:

„Pododdelek IIIa

Sodelovanje med pristojnimi organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije, in drugimi organi, za katere velja varovanje poklicne skrivnosti

Člen 57a

1. Države članice zahtevajo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije glede skladnosti s to direktivo, ter revizorje ali strokovnjake, ki delujejo v imenu takih pristojnih organov, zavezuje obveznost varovanja poklicne skrivnosti.

Brez poseganja v primere, ki jih zajema kazensko pravo, zaupne informacije, ki jih osebe iz prvega pododstavka prejmejo med opravljanjem svojih dolžnosti na podlagi te direktive, se smejo razkriti le v obliki povzetka ali v zbirni obliki in na način, da se posamezne kreditne in finančne institucije ne morejo prepoznati.

2. Odstavek 1 ne preprečuje izmenjave informacij med:

- (a) pristojnimi organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije v državi članici v skladu s to direktivo ali drugimi zakonodajnimi akti, ki se nanašajo na nadzor kreditnih in finančnih institucij;
- (b) pristojnimi organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije v drugi državi članici v skladu s to direktivo ali drugimi zakonodajnimi akti, ki se nanašajo na nadzor kreditnih in finančnih institucij, vključno z Evropsko centralno banko (ECB), ki deluje v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 (*). Za to izmenjavo informacij veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti, navedeni v odstavku 1.

Do 10. januarja 2019 pristojni organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije v skladu s to direktivo in ECB, ki deluje v skladu s členom 27(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013 in točko (g) prvega pododstavka člena 56 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta (**), s podporo evropskih nadzornih organov sklenejo dogovor o praktičnih postopkih izmenjave informacij.

3. Pristojni organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije, ki prejmejo zaupne informacije v skladu z odstavkom 1, te informacije uporabljajo samo:

- (a) med opravljanjem svojih dolžnosti na podlagi te direktive ali drugih zakonodajnih aktov na področju AML/CFT, na področju bonitetnih predpisov ter nadzora nad kreditnimi in finančnimi institucijami, vključno s sankcioniranjem;
- (b) pri pritožbi zoper odločitev pristojnega organa za nadzor kreditnih in finančnih institucij, vključno s sodnimi postopki;
- (c) v sodnih postopkih, sproženih v skladu s posebnimi določbami iz zakonodaje Unije, sprejetimi na področju te direktive ali na področju bonitetnih predpisov ter nadzora kreditnih in finančnih institucij.

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije, v čim večji meri medsebojno sodelujejo za namene te direktive, ne glede na njihovo naravo ali status. To sodelovanje vključuje tudi možnost, da zaproseni pristojni organ v okviru svojih pristojnosti preiskuje v imenu pristojnega organa, ki je za to zaprosil, ter poznejšo izmenjavo informacij, pridobljenih pri takšni preiskavi.

5. Države članice lahko pooblastijo svoje pristojne nacionalne organe, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije za sklepanje sporazumov o sodelovanju, ki zagotavljajo sodelovanje in izmenjavo zaupnih informacij s pristojnimi organi tretjih držav, ki so organi ekvivalentni tem pristojnim nacionalnim organom. Taki sporazumi o sodelovanju se sklenejo na podlagi vzajemnosti in le, če za razkrite informacije velja zahteva varovanja poklicne skrivnosti, ki je vsaj enakovredna tisti iz odstavka 1. Zaupne informacije, ki se izmenjajo v skladu s temi sporazumi o sodelovanju, se uporabijo za opravljanje nadzorne naloge navedenih organov.

Kadar izmenjane informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju pristojnega organa, ki jih je delil, in, kadar je primerno, le za namene, za katere je ta organ dal soglasje.

Člen 57b

1. Ne glede na člen 57a(1) in (3) in brez poseganja v člen 34(2) lahko države članice odobrijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi znotraj iste države članice ali v drugih državah članicah, med pristojnimi organi in organi, ki jim je zaupan nadzor subjektov v finančnem sektorju in fizičnih ali pravnih oseb pri izvajanju poklicnih dejavnosti iz točke 3 člena 2(1) ter organov, pristojnih po samem zakonu za nadzor finančnih trgov, pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij.

Za prejete informacije v vseh primerih veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 57a(1).

2. Ne glede na člen 57a(1) in (3) lahko države članice na podlagi določb nacionalnega prava odobrijo razkritje določenih informacij drugim nacionalnim organom, pristojnim po samem zakonu za nadzor finančnih trgov ali ki imajo določene pristojnosti na področju boja proti ali preiskovanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

Zaupne informacije, ki se izmenjajo v skladu s tem odstavkom, pa se uporabijo le za opravljanje zakonskih nalog zadevnih organov. Za osebe, ki imajo dostop do takih informacij, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 57a(1).

3. Države članice lahko odobrijo razkritje nekaterih informacij o nadzoru kreditnih institucij glede skladnosti s to direktivo, parlamentarnim preiskovalnim odborom, računskim sodiščem in drugim subjektom, pristojnim za preiskave v njihovi državi članici, pod naslednjimi pogoji:

- (a) subjekti imajo z nacionalnim pravom jasno določena pooblastila za preiskovanje ali pregledovanje ukrepov organov, odgovornih za nadzor teh kreditnih institucij ali za zakonodajo o tem nadzoru;
- (b) informacije so potrebne zgolj za izpolnjevanje mandata iz točke (a);
- (c) za osebe, ki imajo dostop do informacij, veljajo zahteve nacionalnega prava glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 57a(1);
- (d) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se ne razkrijejo brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili, in le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

(*) Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

(**) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).“;

(38) v členu 58(2) se doda naslednji pododstavek:

„Države članice tudi zagotovijo, da kadar njihovi pristojni organi odkrijejo kršitve, ki so predmet kazenskih sankcij, o tem pravočasno obvestijo organe kazenskega pregona.“;

(39) člen 61 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi in, kjer je primerno, samoregulativni organi uvedejo učinkovite in zanesljive mehanizme za spodbujanje poročanja pristojnim organom in, kjer je primerno, samoregulativnim organom o morebitnih ali dejanskih kršitvah nacionalnih določb, ki prenašajo to direktivo.

V ta namen zagotovijo enega ali več varnih komunikacijskih kanalov za posameznike, ki se uporabljajo za poročanje iz prvega pododstavka. Ti kanali zagotavljajo, da je identiteta oseb, ki posredujejo informacije, znana samo pristojnim organom in, kjer je primerno, samoregulativnim organom.“;

(b) v odstavku 3 se dodata naslednja pododstavka:

„Države članice zagotovijo, da se posamezniki, vključno z zaposlenimi pri pooblaščenem subjektu in njegovimi predstavniki, ki o sumu pranja denarja ali financiranju terorizma poročajo interno ali neposredno FIU, pravno zaščitijo pred izpostavljenostjo grožnjam, povračilnim ukrepom ali drugim sovražnim dejanjem, zlasti pa pred negativnimi ali diskriminatornimi ukrepi na delovnem mestu.

Države članice zagotovijo, da imajo posamezniki, ki so izpostavljeni grožnjam, drugim sovražnim dejanjem ali negativnim ali diskriminatornim ukrepom na delovnem mestu, ker so o sumu pranja denarja ali financiranju terorizma poročali interno ali neposredno FIU, pravico, da varno vložijo pritožbo pri ustreznih pristojnih organih. Brez poseganja v zaupnost informacij, ki jih je zbrala FIU, države članice tudi zagotovijo, da imajo taki posamezniki pravico do učinkovitega pravnega sredstva za varstvo njihovih pravic na podlagi tega odstavka.“;

(40) vstavi se naslednji člen:

„Člen 64a

1. Komisiji pomaga Odbor za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: odbor) iz člena 23 Uredbe (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 (**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L 141, 5.6.2015, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(41) člen 65 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 65

1. Komisija do 11. januarja 2022 in nato vsaka tri leta pripravi poročilo o izvajanju te direktive ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

Poročilo zlasti vključuje:

(a) popis sprejetih posebnih ukrepov in mehanizmov, vzpostavljenih na ravni Unije in držav članic, za preprečevanje in obravnavanje nastajajočih težav in novih dogodkov, ki ogrožajo finančni sistem Unije;

(b) nadaljnje ukrepe, sprejete na ravni Unije in držav članic, na podlagi izpostavljenih vprašanj, vključno s pritožbami v zvezi z nacionalno zakonodajo, ki ovira nadzorna in preiskovalna pooblastila pristojnih organov in samoregulativnih organov;

- (c) popis razpoložljivosti ustreznih informacij za pristojne organe in FIU držav članic zaradi preprečevanja uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma;
- (d) popis mednarodnega sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi in FIU;
- (e) popis potrebnih ukrepov Komisije za preverjanje, ali države članice ravna v skladu s to direktivo, in za oceno nastajajočih težav in novih dogodkov v državah članicah;
- (f) analizo izvedljivosti posebnih ukrepov in mehanizmov na ravni Unije in držav članic o možnostih za zbiranje in dostop do informacij o dejanskem lastništvu gospodarskih in drugih pravnih subjektov, ki so registrirani zunaj Unije, in analizo sorazmernosti ukrepov iz točke (b) člena 20.
- (g) oceno o spoštovanju temeljnih pravic in načel iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Prvo poročilo, ki se objavi do 11. januarja 2022, po potrebi spremljajo ustrezni zakonodajni predlogi, vključno, kjer je potrebno, v zvezi z virtualnimi valutami, pooblastili za vzpostavitev in vzdrževanje osrednje podatkovne baze, kjer so registrirane uporabniške identitete in naslovi denarnic, ki so dostopni FIU, ter obrazci za samoprijavo za uporabnike virtualnih valut, in v zvezi z izboljšanjem sodelovanja med uradi držav članic za odvzem premoženjskih koristi ter uporabo ukrepov iz točke (b) člena 20, ki temeljijo na tveganju.

2. Komisija do 1. junija 2019 oceni okvir za sodelovanje FIU s tretjimi državami ter ovire in priložnosti za okrepitev sodelovanja med FIU v Uniji, vključno z možnostjo vzpostavitve usklajevalnega in podpornega mehanizma.

3. Če je ustrezno, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni potrebo po znižanju odstotka za identifikacijo dejanskih lastnikov pravnih subjektov in sorazmernost tega znižanja glede na morebitna priporočila, ki jih v zvezi s tem izdajo mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma na podlagi nove ocene, in predloži zakonodajni predlog, če je ustrezno.“;

(42) v členu 67 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 26. junija 2017.

Države članice uporabljajo člen 12(3) od 10. julija 2020.

Države članice vzpostavijo registre iz člena 30 do 10. januarja 2020 in registre iz člena 31 do 10. marca 2020, centralizirane avtomatizirane mehanizme iz člena 32a pa do 10. septembra 2020.

Komisija v sodelovanju z državami članicami do 10. marca 2021 zagotovi povezovanje registrov iz členov 30 in 31.

Države članice Komisiji takoj sporočijo besedila predpisov iz tega odstavka.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.“;

(43) v Prilogi II se v točki 3 uvodni del nadomesti z naslednjim:

„(3) Dejavniki geografskega tveganja – registracija, ustanovitev, prebivališče.“;

(44) Priloga III se spremeni:

(a) v točki 1 se doda naslednja točka:

„(g) stranka je državljan tretje države, ki zaprosi za pravico do prebivanja ali za državljanstvo v državi članici v zameno za prenos kapitala, nakup nepremičnine ali državnih obveznic ali naložbo v gospodarske subjekte v tej državi članici.“;

(b) točka 2 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) brezosebni poslovni odnosi ali transakcije brez določenih zaščitnih ukrepov, npr. sredstev elektronske identifikacije, zadevne storitve zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014, ali drugih varnih, daljinsko upravljanih ali elektronskih procesov identifikacije, ki jih urejajo, priznavajo, odobrijo ali sprejmejo ustrezni nacionalni organi;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(f) transakcije, povezane z nafto, orožjem, plemenitimi kovinami, tobačnimi izdelki, kulturnimi predmeti in drugimi predmeti arheološkega, zgodovinskega, kulturnega in verskega pomena ali posebne znanstvene vrednosti ter s slonovino in zaščitnimi vrstami.“.

Člen 2

Sprememba Direktive 2009/138/ES

V točki (b) člena 68(1) Direktive 2009/138/ES se doda naslednja točka:

„(iv) organi, pristojnimi za nadzor pooblaščenih subjektov iz točk 1 in 2 člena 2(1) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*), glede skladnosti z navedeno direktivo;

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“

Člen 3

Sprememba Direktive 2013/36/EU

V prvem odstavku člena 56 Direktive 2013/36/EU se doda naslednja točka:

„(g) organi, pristojnimi za nadzor pooblaščenih subjektov iz točk 1 in 2 člena 2(1) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*), glede skladnosti z navedeno direktivo.

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“

Člen 4

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 10. januarja 2020. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 30. maja 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

L. PAVLOVA
